75 років Службі Народові

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV | Ч. 113. | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 15-го ЧЕРВНЯ 1968 | ЦЕНТІВ 10 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JUNE 15, 1968 | No. 113. | VOL. LXXV

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 14 червня, 1968

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ЗАКЛИКАЄ СІЛЬСЬКУ американську молодь „пізнати сільську Америку," залишитися при ній та працювати для неї. Президент прийняв в Білому Домі 1,000 молодих американців, які прибули на Крайову Конференцію Сільських Електричних Кооператив. Президент промовляв до сільської молоді, яка стояла на площі перед Білим Домом і яка щиро оплескувала Президента, коли він сказав, що молодь повинна мати право голосування по скінченні 18-го року життя. Президент пригадував молоді, що вона має обов'язок у відношенні до своєї країни, та закликав її вчитися і вишколюватися на те, щоб колись могла бути провідниками демократії.

СЕНАТ СХВАЛИВ 4.01 БІЛЬЙОНА дол. на космічну програму на фінансовий рік, який зачинається 1-го липня цього року. Ця сума є на 357 мільйонів дол. менша від тієї, якої домагався президент Джансон. Сенат відкинув проєкт зменшити запропонований Урядом бюджет на космічну програму на один більйон долярів більшістю 38-ох до 33-ох голосів. Вкінці Сенат погодився більшістю 66-ох до 4-ох голосів, щоб на космічну програму видати 4.1 більйона дол. Палата Репрезентантів схвалила на цю програму трохи більшу суму. Різницю між двома текстами має узгіднати окрема Конгресова Конференція. Уряд вимагав більше, Конгрес зменшив вимагану Урядом суму в дусі ощадности.

ДВА ЧЛЕНИ ПРЕЗИДЕНТОВОГО КАБІНЕТУ, зізнаючи в Палатній Комісії Способів і Засобів, виступили проти запланованих обмежень в закордонній торгівлі, бо це „задорого" коштувало б цю країну". Державний секретар Дін Раск сказав, що ліберальна торговельна політика — це не політика розбазарювання і не політика самих тільки здобутків. Він казав, що не можна 100 мільйонам японців заборонити торгувати з Америкою, бо ж вони мусять жити. Секретар рільництва Орвілл Л. Фрімен казав, що вже раз був рільничий протекціонізм, який не вдався, і тому не можна його знову повторювати, думаючи, що він тепер вдасться.

25-РІЧНИЙ АМЕРИКАНЕЦЬ ВІЛЛІЯМ ГЕНРІ НЕЛСОН ще в 1963-му році на вкраденому човні втік був на Кубу до Кастра, бо йому „не сподобалося життя в ЗСА". Тепер він із двома кубинськими втікачами на звичайному пороні вернувся з комуністичної Куби до ЗСА, бо добре пізнав життя на Кубі і мав нагоду порівняти його з американським способом життя. Нелсон зізнав агентам ЕфБіАй, що подорожував по Кубі, шукаючи різнородної праці та досить набідувався і вкінці вирішив вернутися до Америки як той блудний євангельський син.

У СВІТІ

ЗСА, БРИТАНІЯ, ФРАНЦІЯ І ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ВІДКИНУЛИ рішення Східньої Німеччини про обов'язок подорожних до Західнього Берліну і від нього до Західньої Німеччини мати східньо-німецьку візу з високою оплатою за неї, та про підвищення оплат за переїзд через східньо-німецьку смугу до Західнього Берліну для всіх авт і барж. ЗСА, Британія і Франція склали спільну заяву, що відповідальним за свобідний доступ до Західнього Берліну є Совєтський Союз і що вони запротестують до СССР проти безправного розпорядку Східньої Німеччини, якої вони не визнають.

СОВЄТИ ВИСТРЕЛИЛИ 12 ц.м. свого 225-го з черги „спутніка" з серії штучних сателітів „Космос". За ціль того сателіта без залоги подано студії земного магнетного поля, сили соняшного проміння і студії над зорями. Це, мовляв, частина програми штучних сателітів „Космос".

КРЕМЛІВСЬКІ ВОЛОДАРІ ВИСЛАЛИ привітні телеграми східньо-німецькому вэтажкові Вальтерові Ульбріхтові з нагоди 4-річчя підписання „договору союзу і приязні" між СССР і Східньою Німеччиною. Очевидно — цей договір не має ніякої вартости, бо Східня Німеччина і названий її „президент" — цілком залежні від волі і ласки СССР.

ЧЕСЬКИЙ УРЯД РІШИВ скасувати залізну заслону якщо йдеться про право виїзду за кордон. Кожний чеський громадянин матиме право дістати державний пашпорт, а візи на виїзд будь-куди не треба буде. Пашпорту не видаватимуть тільки засудженим за різні злочини, умово хворим, таким, що шкодили державі під час свого перебування за кордоном і деяким фахівцям на праці для оборони країни. Уточнять той закон у дебатах в парляменті.

КОМУНІСТИ ПОШКОДИЛИ в обстрілюванні Сайгону ракетами й мінометами на середню віддаль також вежу католицького собору, скинули з неї годинник. Однак статуя Пречистої Марії, яка стоїть перед собором на площі імени Джана Кеннеді — стоїть непошкоджена, дармащо кілька ракет впали недалеко неї й обваляли її болотом і глиною. Багато в'єтнамців приходять під ту статую і моляться біля неї.

В ІТАЛІЇ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ урядова криза. Десигнований президентом Сарраґатом на прем'єра генеральний секретар Християнсько-демократичної партії Маріяно Румор зрікся цієї місії, ствердивши в розмовах з партійними лідерами, що він не всилі створити уряд, який мав би потрібну парляментарну більшість.

НОВИМ ПРЕМ'ЄРОМ БЕЛЬГІЇ СТАВ д-р Гастон Айскенс, професор економії в університеті в Лювені, який довший час перебував на студіях в Америці. Айскенс створив центро-лівий уряд, опертий на коаліції Суспільно-християнської і Соціялістичної партій, які разом мають 128 мандатів у 312-членному парляменті.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ЗАПОВІВ, що текст нової конституції Греції, над яким у вересні ц.р. буде переведений всенародний плебісцит, буде відповідати всім вимогам новітньої демократії. Він взорований — заявив речник уряду — на конвенції Об'єднаних Націй про права людини. Текст конституції буде заздалегідь проголошений. Плебісцит буде відбуватись із забезпеченням голосуючим повної свободи.

THE UKRAINIAN WEEKLY

Because of technical difficulties, this week's issue of The Ukrainian Weekly is not being published. The next issue of The Weekly will appear as scheduled.

ВІТАЙ НАМ НАШ АРХИЄРЕЮ

Леся ХРАПЛИВА

ПРИВІТАННЯ

Вітай, Владико! Сонце засіяло,
Пшениці з прерій хиляться в поклоні.
Сказати все — всіх людських слів замало,
Лиш в молитвах сплелись німі долоні.

Великий день вдягнувся в світлі шати,
Збирає золото зі серця кожен,
Достойно Гостя нашого вітати,
Що переміг — і знову переможе.

Вітати Князя на Твердині Духа,
Борця-Героя на окопах віри,
Щоб світ про перемогу нашу слухав
Над примарами ночі і Сибірів.

Вітай же нам — далеко від собору,
Де Юр крицевий пробиває змія...
На чужині, в гірку зневіри пору
Ти Божий глас нам, кріпость і надія,

Що віру предків, українську мову,
Мов зерно збіжжя, що привезли з дому,
Засіємо, й стократ зародить знову,
Не кинемо, не віддамо нікому.

Післав Тебе Господь до нас Мойсеєм
З Батьківщини крізь простори великі,
Щоб не змилили ми шляхів до Неї.
Блаженний день! Вітай, пануй, Владико!

У п'ятницю, 14-го червня 1968 р. о год. 3 : 40 по полудні, саме як закінчувався друк цього числа „Свободи", на летовищі в Торонті вперше мав вступити на північно-американський континент Первоієрарх Української Католицької Церкви, її патріярхорівний Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий.

Губернатор Гюз проголосив „Братський Тиждень"

Трентон. — Як і кожного року, так і тепер губернатор стейту Ню Джерзі проголосив тиждень, що сьогодні кінчається — від 9 до 15-го червня — „Братським Тижнем" (Фратернал Вік) в цьому стейті. Проклямацію такого тижня підписав губернатор Гюз в стейтовому капітолі в Трентоні в середу, 5-го червня, в приявності репрезентантів братських організацій та передав репрезентантам одної з найбільших з них, Українського Народного Союзу, його головному предсідникові Йосипові Лисогорові (зліва) та заступникові гол. предсідника Володимирові Сохановi, що й видно на цій фотознімці.

Конґрес ЗСА в обороні українських інтелектуалістів

Вашингтон. — Тут знову, — завдяки впливам та заходам і старанням д-ра Антона Жуковського, голови стейтової філії УККА в Норт Дакоті — не тільки представлено теперішнє становище в Україні на засіданнях Сенату і Палати Репрезентантів, але також піднесено голос в обороні нескорених українських інтелектуалістів і втягнено до Конґресового Рекорду всі матеріяли про цю справу. Як відомо, д-р А. Жуковський солідно збирав усі матеріяли та інформував сенаторів і конґресменів про це, а під час Тегеранської конференції вислав до своїх сенаторів і конґресменів копії телеграм, які вислано до ОН і до Тегерану, а відтак вислав обом сенаторам і конґресменам з Норт Дакоти у Вашингтоні обширного листа про цю справу, залучуючи кожному з них по шість знаменитих статтей Сида Голдберга, які були друковані протягом шістьох днів у американському щоденнику The Minot Daily News; статтю з The New York Times-у і брошуру УККА; Резолюції, прийняті на протестаційних вічах у ЗСА, і листа проф. Л. Добрянського, президента УККА, до секретаря Раска, а все це з побажанням представити Сенатові й Палаті Репрезентанів ЗСА та стати в обороні переслідувань на Україні.

У висліді цього Квентин Бурдик, сенатор з Норт Да-

(Закінчення на ст. 7-ій)

КОЛИШНІ УЧНІ АКАДЕМІЧНИХ ГІМНАЗІЙ У ЛЬВОВІ ЗГАДУЮТЬ СВОЮ „АЛЬМА МАТЕР" В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — У 100-річчя Української Академічної Гімназії у Львові, „Головної" і „Філії", згадають свою „Альма Матер" на окремому вечорі-зустрічі що відбудеться тут в авдиторії школи св. Юра при 6-ій вулиці в суботу, 22-го червня о год. 7-ій вечора. В метрополії Ню Йорку - Ню Джерзі живе, мабуть, найбільше із колишніх учнів тих шкіл, багато з них займає видатні становища в нашому громадському, господарському, культурному та політичному житті. Зголошення участи в зустрічі прохається посилати на адресу: Biblos, 107½ St. Mark's Place, New York, N.Y.

Рокефеллер закликає Ніксона до дебат на телевізії

Сан Франсіско. — Губернатор Ню Йорку Нелсон А. Рокефеллер веде виборчу кампанію в Каліфорнії, де він знов повторив свою давнішню пропозицію, щоб його республіканський противник-кандидат на президента колишній віце-президент Річард М. Ніксон дебатував на телевізії разом із ним про різні проблеми закордонної та внутрішньої політики. Ніксон вже раз відмовився публічно дебатувати з Рокефеллером, кажучи, що така дискусія була б оправдана з демократичним кандидатом. Дебати двох республіканців причинилися б до роз'єднання в Республіканській Партії. Тепер Рокефеллер знов запрошує до трьох або чотирьох дебат на телевізії колишнього віце-президента, де можна б порушити різні проблеми. Рокефеллер знає, що Ніксон не мав щастя в телевізійних дебатах із покійним нині президентом Джаном Ф. Кеннеді в 1960-му році, бо не гарно виглядав, і що це могло бути одною з причин, що Ніксон програв тодішні президентські вибори незначною меншістю. Згадуючи про це, Н. Рокефеллер сміявся і казав, що, може, Ніксон тепер змінив свою думку про невдалі виступи в 1960-му році. Рокефеллер видає великі суми на оголошення й рекляму своєї кандидатури. Оцінюють, що перед номінацією він видасть на виборчу кампанію кілька мільйонів долярів.

Бразилійська депутатка Брага на зустрічі з українцями в Ню Йорку

Перша Управа Українсько - Бразилійського Об'єднання, заснованого в Сан Павльо в Бразилії 2-го вересня 1967 року. Стоять у першому ряді (зліва): Сузете Лейте де Сікейра — відповідальна редакторка органу УБО, Іза Жозефа де Совза — голова Надзірної Ради УБО, стейтова депутатка (естадуальна посолка) Дульсе Салес Куня Брага — президентка (голова) УБО, проф. Марія Люсія де Васконсельос Білинська — член Надзірної Ради, Ірина Новосядло Сорока — секретар УБО, дир. Володимир Скульський — заст. голови Надзірної Ради УБО. Стоять в другому ряді зліва: Павлю Євтушенко — скарбник УБО, проф. Павло Євтушенко — 2-ий заст. голови УБО, інж. Олександер Стеценко — секретар Надзірної Ради, проф. Богдан Білинський — 1-ий заступник голови УБО.

Ню Йорк. (В. С.) — Минулої середи, 12-го червня тут у приміщенні Атлетичного Клюбу відбулася гостина в честь стейтової депутатки із Сан Павльо з Бразилії, Дульсе Саллес Куня Браґи, яка є теж президенткою Українсько - Бразилійського Об'єднання. Цю гостину влаштував Український Народний Союз, запросивши до участи в ній, крім гості з Бразилії і її чоловіка д-ра Роберта Браґи, ряд визначних гостей. Про приїзд бразилійської депутатки і президентки Українсько-Бразилійського Об'єднання повідомили УНСоюз українці з Сан Павльо, точніше

(Закінчення на стор. 7-ій)

Свідок зізнає, що з Сірганом була якась жінка перед його злочином

Лос Анджелес. — В суді ведеться слідство в справі вбивства сенатора Роберта Ф. Кеннеді 5-го червня в готелі „Амбасадор", і свідок зізнав, що він бачив коло вбивника Сіргана Бішари Сіргана якусь жінку, що постійно коло нього стояла. Так зізнав головний кельнер готелевого ресторану. Його свідчення підтвердила панна Сандра Серрано, демократичний лідер цього району. Вона бачила, як з готелю вибігала якась жінка і кричала: „Ми його застрелили! Ми його застрелили!" Поліція видала докладний опис цієї таємничої жінки і просить всіх, хто міг би щось про неї сказати, голоситися на поліції. Шеф поліції Роберт Говтон потвердив, що поліція потребує відомостей про цю жінку. Вістка про цю жінку свідчить про те, що була змова на життя сенатора Кеннеді. Дотеперішнє слідство виявило такі дані про злочин з 5-го червня: 1. Сірган 12 годин перед злочином був на місцевій стрільниці, де вистріляв 300 куль для вправи в стрілянні. 2. Сенатор Кеннеді був поцілений не двома, а трьома кулями. Одна куля, яка вбила сенатора, була вистрілена з найближчої віддалі. 3. Дружина сенатора була б поранена, коли б при ній не був спортовець Рузвелт Ґраєр, який був поранений. 4. Поліцисти з трудом врятували життя вбивникові, якого присутні хотіли вбити. 5. Поліцисти, які арештували вбивника, не знали спочатку про те, що сенатор Кеннеді вбитий. 6. Поліцисти поінформували заарештованого про його конституційні права.

Конґресмен Форд критикує Президента за бездіяльність в поборюванні злочинів

Вашингтон. — Провідник республіканської меншости в Палаті Репрезентантів Джералд Р. Форд домагається, щоб президент Джансон щось зробив в справі поборювання злочинности. Покищо не було безпосередньої реакції збоку Президента, але виконний головний прокуратор Воррен Крістофер сказав на домагання Форда, що це є „жорстока і груба спроба конґресмена відвернути увагу" від Конґресу та звернути її на Президента. Як відомо, Президент зголосив був гострий законопроєкт в справі контролі зброї, але Конґрес його „розводнив", і Палата прийняла лагідніший проєкт більшістю 338 - 17-ох голосів, а Сенат 72 до 4-ох. Після цього Президент гостро критикував Конґрес і вніс до нього поправки, щоб прийнятий вже закон зробити гострішим. Численні виборці висилають листи до сенаторів і конґресменів, домагаючися гострішого закону контролі зброї та поборювання злочинів. Еф Бі Ай стверджує, що пересічно в одному тижні в цій країні доконується більше як 70.000 злочинів. Вбивств 246, насилувань — 530, важкого поранення — 5.000.

Далі атакують письменників в Україні

„Літературна Україна" з 7 червня: „Товариші, що виступали на зборах, відзначили ряд недоліків у роботі обласної організації СПУ. Треба посилити зв'язок письменників з життям, з читачами, частіше бувати в колгоспах, на виробництві. За останній час вийшли перші поетичні збірочки молодих авторів. Але в роботі з літературною молоддю ще чимало недоліків. Твори початківців, на жаль, ще не стали предметом серйозної розмови на творчих засіданнях. Письменники з обуренням говорили про тих, хто підписував листи на захист людців типу Гінзбурга. Відзначалось, що сторінки журналу „Вітчизна" і деяких інших літературних органів надавались іноді для незрілих творів і критичних статей." Совєтська преса далі не називає прізвищ тих діячів, які підписали протестаційні листи проти безправних засудів діячів культури України.

Українці взяли участь у звітній конференції про людські права

Ню Йорк. — В середу, 12-червня, тут у приміщеннях Комунікаційного Осередку Об'єднаних Націй і З'єднаних Стейтів Америки відбулася інформаційна конференція про відбуті міжнародні наради і конвенції в справі людських прав з нагоди Року Прав Людини. В конференції взяли участь Владика Мстислав, Архиєпископ Української Православної Церкви в ЗСА, який брав участь у Міжнародній Конференції Прав Людини в Тегерані, о. Земляченко, д-р Володимир Душник, який був на конференції в Тегерані разом з Владикою Мстиславом та іншими репрезентантами вільних українців, гол. предсідник УНСоюзу та екзекутивний віце-президент УККА Йосип Лисогір. Конференція відбулася у формі панелю, модератором якого був о. Гершел Галберт з Єпископальної Церкви. Про економічні, соціяльні, політичні і культурні аспекти Світової Асамблеї Людських Прав звітував д-р Вільям Корі, а Доналд Кісс з Міжнародної Ліґи Людських Прав звітував про технологічні і мирні аспекти тієї Асамблеї. Про перебіг та вислід і наслідки конференції в Тегерані звітував Сідні Ліскофскі з Американсько-Жидівського Комітету. Українські представники забирали голос в дискусії.

Адв. Ст. Ярема закликає до голосування в правиборах в Ню Йорку

Ню Йорк. — Відомий і заслужений наш громадянин адв. Степан Ярема, колишній член стейтової леґіслятури та один з найвидатніших членів Демократичної партії, голова Українського Відділу тієї партії, закликає всіх українських демократів, щоб обов'язково взяли участь у правиборах в Ню Йорку найближчого вівтірка, 18-го червня. Він зокрема закликає, щоб вони голосували на кандидатуру таких випробуваних приятелів українців та їхньої справи, як конґресмен Лінард Фарбстейн, стейтовий сенатор Пол Буксон та стейтовий асемблімен Ентоні Ді Фалко. Ці кандидати є першими в лінії кандидатів, що подані на виборчій машині в лініях 6, 9 і 11. Виборчі льокалі будуть того дня відкриті від год. 3-ої по полудні до 10-ої ввечері.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Договір сумнівної вартости

У середу 12 червня ц. р. Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй прийняла 95 голосами проти 4-ох, при 21, що стримались, договір проти поширення атомової зброї, і задля підкреслення великої вартости того договору президент Джансон прилетів в той самий день до Ню Йорку, щоб виголосити промову в Генеральній Асамблеї. Президент прославляв той акт, назвавши його „найважливішим міжнародним договором в ділянці роззброєння від часу, коли почалася атомова доба".

А втім, палка віра Президента, що цей договір стане переломовим у ділянці роззброєння, породжує деякі сумніви. Передусім, єдине, що говориться у договорі про роззброєння, це обіцянка, що атомові держави будуть переговорювати про припинення атомових перегонів і про договір у справі „загального та повного роззброєння під міжнародною контролею". Нема, мабуть, в сучасному світі багато таких людей, які вірили б, що можна буде перевести „загальне і повне роззброєння" в будь-якому передбаченому часі, і що така роззброєння взагалі можливе.

Договір проти поширення атомової зброї залишає теж вільну руку атомовим державам далі вдосконалювати атомову зброю й побільшувати її магазини. Він забороняє тільки неатомовим державам здобувати собі таку зброю та зобов'язує атомові держави не причинятись до атомового озброєння неатомових держав. Щоб неатомові держави не ламали тієї клявзулі, настановляється над ними міжнародну контролю. Це власне той поділ на упривілейовані першорядні і покривджені другорядні країни, проти чого багато держав протестували.

Атомові держави Франція і комуністичний Китай наперед заявили, що того договору не підпишуть. Договір стає дійсним, коли підпишуть його ЗСА, СССР, Британія і 40 інших держав. Можна сумніватися, чи й інші держави, що його не підпишуть, піддадуться згаданій міжнародній контролі. Але найбільший сумнів породжує факт, що той договір став неначе маніфестацією американсько - совєтської співпраці. Щоб оправдились надії президента Джансона, треба, щоб СССР відмовився від свого агресивного імперіялізму, від усіх тих політичних цілей, що їх мав і має. СССР погодився на цей договір, бо він йому не шкодить. Але й не помагає вільному світові та людськості.

Іменем народу

„Молодь України", „Радянська Україна" та інші газети повідомили 8-го червня, що „Президент ЧССР Л. Свобода прийняв українську делегацію" в Празі. Йдеться про групу з 20 осіб, на чолі з „заступником голови Ради міністрів УССР П. Троньком", яка прибула до Чехо - Словаччини на „дні дружби". Одночасно до совєтської Росії, над Волгу — прибула делегація з Чехо - Словаччини. Згадані київські газети повідомляли, що в Празі на зустрічі з президентом Л. Свободою „міністер культури УССР Р. Бабійчук передав робітникам сердечний привіт від українського народу". В совєтській пресі навіть не названо всіх членів „делегації" до ЧССР. Український народ не тільки не посилав ту „делегацію", а навіть не знає, хто до неї ввійшов. Виникає ще й інше питання: чому це „від імени українського народу" виступає в Празі так званий міністер культури, до речі, той, який відверто сприяє зросійщенню України на догоду Москві?

Щоб дійсно говорити від імени народу, треба мати народні повновласті. Кожний окупант любить говорити „від імени народу", узурпуючи людські й національні права того народу.

В Україні залишилось тільки чотири „міністерства" республіканського значення, всі інші обернуто в „союзно-республіканські", в тому числі й в справах культури. Таким чином Бабійчук є лише виконавцем наказів всесовєтського міністерства культури в Москві, котре не приховує свого головного завдання: зліквідувати, врешті-решт, неросійські мови й культури нібито в ім'я „побудови комунізму", а насправді в ім'я зміцнення новочасної московської імперії — СССР.

Не дивниця, що виступи „представників УССР", наприклад на форумі Об'єднаних Націй, просто ігноруються міжнародньою пресою, хоча ті представники обороняють московські агресивні заходи часом більше, ніж самі кремлівські „вожді".

Від імени українського народу підняли голос ті, які нині караються в Мордовії, у тюрмах Києва і Львова. Від імени українського народу промовив СКВУ. Від імени цього народу може говорити сам народ, а не ті, що пішли на платну службу окупантові.

НЕСПОКІЙНА МОЛОДЬ

Мюнхен. — Від Ню Йорку аж до Мадриду, Лондону, Парижу, Мюнхену, Праги, Варшави, Токіо і — найсвіжіша вістка — Веограду, столиці Югославії, студентська молодь хвилюється, демонструє, ставить вимоги до влади і навіть будує барикади.

Створилася мовби „ланцюгова реакція" в атомовій бомбі, що розколює атоми і звільняє нову й нову вибухову енергію. Цей „великий шум", „зелений шум", що гуде в країнах різного політичного режиму і господарського устрою, має в собі одну спільну рису: бажання студентської молоді бути не тільки об'єктом навчання, але й брати активну участь в його організації у високих школах.

Само собою, поряд з вимогами науково - педагогічного характеру, різні студентські групи ставлять перед суспільством проблеми політичного характеру. У країнах диктаторських вони вимагають свободи, скасування однопартійної системи, вільної організації і свободи для культурної творчости. В країнах демократичного устрою домагаються можливости впливати на політичне життя своєї країни.

Студентам, дорослим громадянам у демократичних країнах ніхто не забороняє й не перешкоджає належати і діяти в політичних партіях. Однак, серед частини студентства — „крайньої лівиці" — створився погляд, що треба перевернути догори дном суспільний, господарський і політичний устрій, створити „найдемократичнішу" демократію.

Які форми мала б та 200-відсоткова демократія, зі слів та писань цих „лівих радикалів" трудно довідатися. Мішанина думок у їх головах така велика, що ці проповідники найширшої свободи підносять на щит таких організаторів партійної тиранії як Мао, Го Чі Мінь, Троцький, Кастро.

Це діється в демократичних країнах у той час, коли університетська молодь за залізною заслоною глибоко ненавидить комуністичну диктатуру і виходить на вулиці демонструвати за демократичний соціялізм (Чехо-Словаччина, Польща та ін.).

У Західній Німеччині студентство і навіть учні середніх шкіл виступили цими днями проти закону про надзвичайні права для уряду на випадок зовнішньої або внутрішньої небезпеки для держави. Такі права забезпечують закони урядам в різних демократичних країнах. Але Західня Німеччина мала поганий досвід з надзвичайним законом, що дав Гітлерові довести тиранію до найвищого ступня.

З цієї причини між партіями в парляменті Західньої Німеччини була довга дискусія щодо формулювання того закону, і закон був нарешті ухвалений більшістю двох третіх депутатів. Проти нього голосувала партія лібералів (Вільна Демократична партія) і деякі соціял-демократи та християнські демократи. Після затвердження закону промовляли до народу канцлер Кізінґер, християнський демократ, і його заступник Брандт, соціял - демократ.

Кізінґер висловив своє переконання, що урядові не доведеться уживати закону про надзвичайні уповноваження. Брандт висловив протест проти втручання Москви у внутрішні справи Західньої Німеччини: перед ухвалою закону російський уряд заявив, що Західня Німеччина готується до війни.

Брандт під час другої світової війни перебував у Норвегії і брав участь у русі норвезьких патріотів проти гітлерівської окупації. Тому він має право вимагати від володарів СССР, щоб покинули свою тактику — представляти уряд і парлямент Західньої Німеччини мов якихсь злочинців, що підготовляють нову світову війну.

Брандт згадав при тому, що в совєтській зоні Німеччини діють закони комуністичної диктатури, і тому не личить Москві повчати інших демократизму. „Я і моя партія, — заявив Брандт, — підемо на барикади, коли побачимо, що демократичний лад у нашій країні стоїть під загрозою".

Проти закону про надзвичайні права урядові, як згадано вище, відбулися страйки в університетах і середніх школах великих міст Німеччини. У Франкфурті студенти захопили були будинок університету і назвали його іменем Карла Маркса. Ректор покликав поліцію, щоб примусила студентів залишити університет. У Мюнхені в деяких середніх школах директори звеліли замкнути двері й брами, щоб не пустити школярів демонструвати проти надзвичайного закону.

Студентська „крайня лівиця" закликала робітників до генерального страйку, однак, робітники не послухали цих закликів.

Провідники професійних спілок обчислили, що один день генерального страйку завдав би шкоди народному господарству на 500 мільйонів долярів. Приклад Франції, в якій страйки зруйнували фінанси, лякає німецьких громадян. У Західній Німеччині безробітних є лише коло 250 тисяч, а число необсаджених робітних місць зросло до 500 тисяч. В цих обставинах відбудуться реформи в шкільництві і, можна сподіватися, студентська молодь у цій країні заспокоїться.

П. А.

НОВА МЕТОДА ДЛЯ РУСИФІКАЦІЙНОГО НАТИСКУ В СССР

Москва. — Центральний Комітет комсомолу вирішив здійснити на всій території СССР „другий всесоюзний огляд праць учнів 7 - 10 кляс шкіл, присвячений 50-літтю комсомолу". Газета „Комсомольская Правда" з 4-го травня повідомила, що новий „всесоюзний огляд буде провадитись під гаслом „Мой современник", тобто „Мій сучасник". У першому такому огляді праць учнів брали участь майже 5 міль-

МІСІЯ Д-РА ВОЛОДИМИРА ҐАЛАНА В ЗАХІДНІЙ ЕВРОПІ

(1)

Філядельфія. — 25 травня літаком компанії „Панамерікен" з Філядельфії відлетів до Англії президент ЗУАДК, голова Української Щадниці", голова Головної Контрольної Комісії УНСоюзу, голова Об'єднання б. Українських Вояків в Америці — д-р Володимир Ґалан. Звичайно ті, що досягають 75-річного віку, давно вже перебувають на пенсії, як кажуть — „спочивають на лаврах". Д-р Володимир Ґалан — це пряме заперечення практики відходу від громадських справ і обов'язків у зв'язку з віком. Колишній старшина УГА своєю багатогранною працею дійсно стверджує, що добрий вояк — завжди на стійці.

В Англії

Літак приземлився на летовищі в Лондоні після 7 годин спокійного лету. Того ж дня д-р В. Ґалан прибув до міста Істбурну над Ля Маншем. Воно було знищене німецькими бомбами, але вже обернулось із чорної пустки в квітучий відпочинковий осередок. „Вся Англія залікувала остаточно сліди війни, і велику ролю у відбудові міст відіграла „Білдінґ Асосіейшен" — своєрідна „Англійська Щадниця", під керівництвом одного з лордів, — роповів кореспондентові „Свободи" д-р В. Ґалан. Саме та організація заініціювала з'їзд представників подібних щадниць з багатьох країн вільного світу: Франції, Швайцарії, декількох південноамериканських країн. Канади, Австралії, Півд. Африки, Західньої Німеччини, Америки — цю країну репрезентував на з'їзді наш український діяч. (Між іншим, англійська „Будівельна Асоціяція" має 60% усіх позичок на будівельні посілості в тій країні, тож це велика економічна сила).

„На жаль, не було часу помилуватись прегарними білими скелями недалекого Дувру", — каже співрозмовець. На з'їзді було яких 650 делеґатів, багато конференцій і нарад, головне ж — обмін досвідом з праці. Д-р В. Ґалан подбав, щоб делеґати світового з'їзду одержали дбайливо виданий англомовний „Піврічний звіт Української Щадниці" у Філядельфії, з якого видко її підприємливість і фінансовий зріст — вже до 7 мільйонів 347 ти. долярів, що, обертаючись, допомагають іншим та приносять користь для господарств і уділовців. Після промови міністра будівництва Англії, А. Ґрінвуда, український представник мав нагоду подякувати йому за сприяння українцям у Галичині збоку його батька — посла Робітничої партії в парляменті Англії. У 1930-рр.. з Філядельфії посол А. Ґрінвуд одержав листа з проханням виступити на захист українців у Галичині, утискуваних у Польщі. Посол виконав прохання, Варшаві звернено увагу на неподобства. Ґрінвуд — син, нинішний англійський міністер, сказав, що листування батька зберігається в архіві і висловив вдячність представникові української спільноти за пам'ять, згадку і довір'я у важливих справах, „які знову можуть бути".

Крім участи в з'їзді, д-р В. Ґалан у неділю 26 травня знайшов час зустрітися з українським активом Лондону, до якого було несповна півтори години потягом. Про ту зустріч вже інформувала „Свобода". Виступаючи там, ґість із Америки підкреслив необхідність включитись української спільноти в Англії — в економічному розумінні, в активне англійське життя, бо лише це дає змогу стати партнерами, мати всі права й вигоди. На зборах були другий заступник голови Управи СУБ-у сотн. М. Білий-Карпинець, діловий директор Управи СУБ І. Равлюк та багато інших відомих громадян. Присутні погодилися з тим, що необхідно далі зберігати Европейське Представництво ЗУАДК у Мюнхені, як неофіційну українську дипломатичну станицю і допомоговий центр для країн Західньої Европи; що назрів час налагодити в Англії братське забезпечення, бо воно всюди потрібне; що треба докладніше обмірковувати справу створення в Лондоні Українського Студентського Дому (в Лондоні студіює багато українців з різних країн світу) та ін. Особливо зацікавились учасники зустрічі ідеєю створення братської організації для забезпечення і дорослих, і дітей, на базі великого досвіду УНСоюзу та інших братських організацій в Америці.

Того ж вечора д-р В. Ґалан був на зборах Координаційної Ради Комбатантських Організацій, також у Домі СУБ, що її очолює полк. Малик. Ще під час СКВУ відбулась під керівництвом д-ра В. Ґалана світова Комбантантська Конференція. В Англії, як і в деяких інших країнах, наше комбатантське життя організаційно занадто зрізничковане, є крайнє потреба тісної співпраці. Вже пороблені заходи для такої співпраці, журнал „Вісті Комбантанта" вирішено активніше поширювати і на території Англії.

Наступного дня д-р В. Ґалан, в супроводі представників дирекції СУБ-у інж. В. Олеськіва та І. Равлюка, склав візиту Преосвященному Кир Августинові — Екзархові українців-католиків у Англії, та голові Генерального Управління УАПЦеркви Високопреподобному протопресвітерові С. Молчанівському. Обидва Владики дали згоду ввійти до Почесного Комітету ЗУАДК. Потім ґість ознайомився з працею Союзу Українців у Великій Британії, яка справила на гостя цілком позитивне враження.

Леонід Полтава

(Продовження буде)

ВІДГУК НА З'ЇЗД „СЛОВА"

Недавно відома письменниця Людмила Коваленко вмістила у „Свободі" „Рефлексії від з'їзду „Слова". Такі інформації про наше літературне життя дуже потрібні, якщо тільки вони правдиві, — особливо після схвалень об'єднання журналістів про етичність публікацій.

„Рефлексії" Л. Коваленко не грішать версальськістю, зрештою це залежить від темпераменту автора.

Натомість дуже прикра справа — неточність зокрема в інформації про доповідь нижчепідписаного „Післявоєнна еміграційна проза", — з закидами про поминення імен прозаїків. Доповідь була про прозу, а не про прозаїків, тому назви творів чи імена авторів згадувано лише як необхідну ілюстрацію. Доповідь могла відбутися навіть без покликування на окремі твори. Щоправда, доповідачеві прикро було не згадати про багату творчість окремих заслужених письменниць, але самий перелік їхніх творів зайняв би 20 хвилин, призначених на реферати (деякі прелеґенти подвоювали цей термін, але це їхня справа).

Схема доповіді була така: проза перших повоєнних і пізніших, — після розселення, — років торкнулася великих проблем, ствердила вітальність народу („роду нема переводу"), говорила „про любов, і честь, і співчуття, і гордість, і самопосвяту". Таким проблемам менше присвячуються молоді письменники, які зате пильнують відсвіження свого вислову. Тож, за темами і стилем сучасних еміґраційних прозаїків було поділено на традиціоналістів і модерністів.

У „Рефлексіях" ці тези цілком змінені; коли б не було маґнетофонного запису доповідей, то спростовування було б неможливе.

Для прикладу: серед письменників, не згаданих у доповіді, „Рефлексії" називають Журбу і Ярославську. Про них згадка була. Також була згадка (хоч „Рефлексії" твердять, що ні) про Керницького й Осьмачку. Про Осьмачку було сказано найбільше, як про єдиного у нас прозаїка, що сягнув поза земні межі, було додано, що його продовжувати міг би лише Барка.

Авторка „Рефлексій" пише: „як зразок невдалих і неграмотних речень", було наведено „приклади з твору „Самчука"; і далі, що цим кололося „малими шпильочками присутнього тут Самчука". У дійсності ж невдалі й неграмотні речення були наведені не з творів Самчука. Приписувати неграмотність письменникові такого маштабу, як Самчук — неграмотно. Одначе, щоб показати різницю стилів, було наведено одне речення з твору „традиціоналіста" Самчука і поруч зацитовано зразок прози крайнього „модерніста", — ніяк не з метою принизити модерністів чи традиціоналістів. Не доводиться й протестувати проти видуманого твердження у „Рефлексіях", що це був „спосіб зведення своїх порахунків". — тим більше щодо письменника, до якого доповідач ставиться з найбільшим признанням і з ким не має ніяких „порахунків".

„Рефлексії" приписують доповідачеві твердження, що „з віком талант і здібність... у людини затрачується", і наводять приклади, що так не є, що „метрика не є патентом на талант". Цілком правильно, — в доповіді ані словечка не було про вплив віку письменника на рівень його творчости. Доповідач ствердив лише, що старші віком письменники, це „традиціоналісти", а народжені в двадцятих і тридцятих роках, — переважно „модерністи", і що модерністам, як молодшим віком, призначено продовжувати літературну творчість, коли відійдуть старі письменники.

„Рефлексії" твердять, що доповідач „знайшов аж 82 письменників, вартих згадки... найбільший оптиміст стількох прозаїків у нашій літературі не знайде". Так, не знайде, і не було про них згадки, було лише про те, що „після розсіяння вийшло більше прозових творів (89, за приблизним підрахунком), аніж до розселення (32)...".

Подібних неточностей у „Рефлексіях" багато і вони виявляють, як на уявних засновках можна побудувати уявні й колючі висновки.

Пані Людмила Коваленко такий підхід назвала „дамським", — з цим можна охоче погодитись.

І. Коровицький

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

The Cheshire Academy
(Founded A.D. 1794)
Alumni Association
Cheshire, Conn. 06410

Dear Editor,

Thank you for printing the able and important article of M. Semchishyn in *Svoboda* for June 7.

Allow me to add that as the founder of AATSEL in 1941 I have always wished to have more teachers of Ukrainian join this important organization of American Teachers of Slavic and East European Languages. During the years (1941-1949) when I organized the national meetings we always tried to have papers on Shevchenko and Franko discussed. If more Ukrainian scholars join, these happy "old days" can come again.

As to MAPRYAL I voted *against* AATSEEL's joining and in the spring meetings of both Connecticut and New York-New Jersey Chapters I openly opposed such acceptance of Moscow's domination. *I still do.*

At the national meeting in New York in December 1968 I shall again oppose affiliation and will hope for your editorial support and that of my distinguished Ukrainian colleagues. Let us resist Moscow's domination.

Please accept my hearty congratulations upon the inauguration of Ukrainian studies at America's oldest and most famous university, Harvard. Great work!

Truly the glorious revolutionary spirit of the great Ukrainian leaders and poets will kindle the hearts of all good Americans with scholarly zeal.

With kindest personal greetings,
До побачення,
Prof. Dr. Arthur Coleman
202 Highland Avenue
Cheshire, Conn. 06410

В КИЇВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ПРОТИ „БУРЖУАЗНОГО НАЦІОНАЛІЗМУ"

Київ. — За повідомленням „Радянської України" з 17-го травня, 16-го відбулись партійні збори Київського університету ім. Т. Шевченка з участю понад 500 чоловік — на понад 2,000 членів партії в тому університеті. Промовці підкреслювали, що треба „ще рішучіше боротись за чистоту нашої ідеології, наполегливо виховувати у молоді класову стійкість, ідейність, вірність великій справі партії і народу. Учасники зборів вказували, що кожен учений, викладач, студент повинен проявляти високу політичну свідомість і принциповість в ідеологічній боротьбі, уміти рішуче викривати будь-які прояви буржуазної пропаґанди, непримиренно ставитись до ворожої ідеології." У виступах офіційних представників окупанта знову звучали заклики до студентів, аби вони повірили, що сучасна Україна у формі колоніяльної УССР це „невід'ємна частина СССР". Викладачі й ін. партійні керівники в університеті мусять „висвітлювати торжество ленінської національної політики на Україні, досягнення економіки і культури нашої країни, Української ССР — складової і невід'ємної частини СССР, викривати підступну діяльність українських буржуазних націоналістів. Треба невтомно боротись проти аполітичності".

СОЮЗОВЦІ! ВСІ БЕЗ ВИНЯТКУ ЗУСТРІЧАЙМОСЯ З ЧЛЕНАМИ ЕКЗЕКУТИВИ УНСоюзу НА ОКРУЖНИХ ЗБОРАХ. НЕХАЙ НА НИХ НЕ ЗАБРАКНЕ НІКОГО З ВАС!

Михайло Данилюк

ВЕСНЯНІ ФРЕСКИ

(Репортаж)

(2)

Почуття соборности, одначе, хутко заспокоїлось. Це, як о. Гузар почав Службу Божу в каплиці — а служить він чудово. Мені, православному, було трохи соромно, що на спільну молитву в католицькій каплиці я прийшов із запізненням. Але тільки я переступив поріг, як о. Гузар, благословляючи присутніх, сказав голосно і виразно: „Вас і всіх православних християн"... Мені на душі відлягло, але я не міг з дива вийти — як цей священик довідався, що я прийшов у каплицю? Хоч мені потім приятелі з Головного Уряду УНСоюзу й вияснювали, що такі слова в греко - католицькій Службі є, ми з Уласом Самчуком вирішили, що Союзівка — соборна.

А весна весною. Союзівка заялася зеленню, затикалась свіжим квіттям, приманила сотні крилатих співаків, що виспівували та вицвіркували по всіх хащах, стежках та деревах. Вони наводили весняні порядки по гніздах, перегукувались на узліссі, вечорами дискутували проблеми дня по верхах високих кленів.

І коли чубаті сойки нібиі сперечались за якийсь кленовий листок, коли робіни — їх в Україні звуть вільшанками — завзято тягали хробаків із землі, а синиці та горобці робили дещо шуму, — тоді Головний Уряд УНСоюзу відбував свої наради, наводив свої весняні порядки. Говорили і про американські відділи і про канадійські, про малі і великі справи, про прибутки і видатки, турботи і радість, минуле і майбутнє, про 75-ліття УНСоюзу, а деякі дискусії сягали майже до його століття.

Наради почалися „Заповітом" під пам'ятником Шевченкові, і Улас Самчук, що приїхав сюди з викінченою книжкою в 75-ліття УНСоюзу, виголосив під пам'ятником своє слово. Загальний настрій, промова, а то й виміна думок у нарадах додавали діловості суто національного посмаку.

Думка поверталася до слів Шевченка та їх змісту. Пригадувалось його „Послання", написане для живих і ще не народжених тоді, а також „в Україні і не Україні сущих". Я спостерігав учасників наради. Третина Головного Уряду — це навіть не в Україні народжені, вони — включно з головним предсідником — це вже друге-третє покоління в Америці. Але, починаючи від української мови, дрібниць побуту і кінчаючи на становищі в загальних політичних справах, рішеннях в користь української громади, дотаціях на культурні і громадські цілі та психології національного думання - це були люди українського роду і душі. Такі, либонь, були й перед тим, і Союз виріс до того, чим він є тепер.

Я дивився на дванадцятих з черги — головного предсідника і головного секретаря, на десятого з черги головного редактора „Свободи", на інших, в черзі численних, членів уряду і пробував угадати їх думки та їх розцінку подій у 75-річчя установи, людей, що будували її. Але поки я зміг провести якусь аналізу, прийшла в допомогу нагода іншого характеру. Це, коли всі говорили про втрату сл. п. Івана Кокольського, головного касира Союзу, і коли по-різному і тепло пригадували його заслуги перед установою. Цікаво те, що в тих згадках ніхто не поминув зробити заввагу, яким прекрасним українським патріотом був Покійний.

Я дивився на цей 75-літній Союз, на наради його нових людей, і мені думалось, що коли такі критерії він затримає і в майбутньому — йому стелиться ще довга і вдячна дорога.

Я зовсім не хочу складати звіту про наради, бо тоді я мусів би проголосити конкуренцію кваліфікованій людині, яка сиділа навпроти мене, а цього не хотів ані я, ані він. Зрештою, звіти виходять у мене кирпатими.

Весною приходять усякі думки. Я жалів, що цього року тут не було Ікера, бо ми з ним вирішили б чимало весняних справ. Тож сидів я на зеленій Союзівці і, мимо „лише" 34-ох мільйонів долярів Батька-Союза, мені не думалось, якби це прокрутити ще тут криницю з нафтою. Бо, поперше, вона б зіпсувала повітря і красу, а подруге — навіяла б бизнесову психологію. Я думав, якби це покрутити з цього „клаптика" дірку крізь землю в саму Україну, а також — у якому місці було б найкраще будувати площі для сателітів, що летіли б сюди-туди між Києвом і Ню Йорком. Покищо відбуваються лише полети думок та ідей, але я не сумніваюся, що неодмінно прийде час і на інші.

***

Як бачите, вилетіти з провінції в наші центри — це справа лише чмихання джетового літака, але ось повертатись і не мати звіту — це вже важче. Повна валіза вражень, а невідомо, як їм лад дати.

Легше я впорався з малою донечкою, яка зустріла мене усміхом і обіймами. Я розказав їй дещо про свої враження, а серед подарунків дав їй мініятюру Ню Йорку в скляній кулі з якоюсь рідиною. Вона потрусила кулею, і в ній почали літати якісь кришталики навкруги хмародерів.

— Татку, а що це таке?

— Це так, для прикраси.

— О! Бо я думала, що це вже твої сателіти в Україну летять...

Травень, 1968 р.

(Кінець)

„СВОБОДА", ОФІЦІЯЛЬНИЙ ОРГАН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ВІДЗНАЧАЄ ЦЬОГО РОКУ 75-РІЧЧЯ СВОЄЇ БЕЗПЕРЕРВНОЇ СЛУЖБИ НАШІЙ ГРОМАДІ І НАШОМУ НАРОДОВІ. З НАГОДИ ЦЬОГО ЮВІЛЕЮ ДОКЛАДІМО ЩЕ БІЛЬШЕ ЗУСИЛЬ, ЩОБ ЗДІЙСНИТИ ЗАКЛИК „СВОБОДИ" З-ПЕРЕД 75 РОКІВ: ОБ'ЄДНАТИ ВСІХ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ Й КАНАДИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XV травень-червень ч. 5-6 (141-142)

Ярослав Падох

НАШЕ ЗАВДАННЯ ЧИСЛО ОДИН

Як у житті людини, так само в житті громадської установи, є велика кількість потреб і завдань, які усі мусять бути заспокоєні, якщо людина, чи установа, мають нормально жити й розвиватися. Трудно сказати, яка з тих потреб є важливішою і яке завдання для заспокоєння тих потреб є пильнішим. Та все ж бувають завдання, які в певний час висуваються на перше місце поміж іншими, хоч би якими необхідними.

Таким завданням, у нашу пору найважливішим і найпильнішим, є нове забезпечення тих членів УНСоюзу, грамоти яких вже дозріли, або в близькій майбутності дозріють до виплати, після чого вони власники таких грамот втратять своє забезпечення, а з ним членство в УНСоюзі. Таких членів треба негайно забезпечити наново й то не дожидаючи часу, коли важність їх раніших грамот закінчиться й вони дістануть виплату повної суми забезпечення.

Такі члени є природними кандидатами на нове забезпечення. Секретарі Відділів знають їх від довгого часу, вони ж збирали від них вкладки й мали час з ними подружитися. Вони здебільшого втішаються повним довір'ям секретаря та, навіть коли б не дуже доцінювали вартість забезпечення, важко їм буде відмовити пропозиції секретаря, щоб вони з ним і зі своїм Відділом УНС не зривали зв'язку після довгих років членства. Отож секретар, який вибирається до такого члена, щоб його наново забезпечити, повинен знати, що має куди більші вигляди на успіх, ніж відвідуючи чужих людей. Такий член є призвичаєний впродовж довгих років бути забезпеченим і платити вкладку. Тому нове забезпечення не буде для нього нічим новим і зокрема не буде новим обтяженням. Хоч старший вік такого члена вимагатиме дещо вищих вкладок, то не треба забувати, що УНСоюз значно зменшив вкладки та значно підвищив дивіденду, що часто вирівнює підвишку вкладки з приводу вищого віку забезпеченого. При цьому слід переконати члена, щоб узяв забезпечення бодай у висоті $ 3.000, бо від тої суми наші вкладки є ще значніше обнижені.

Якщо не поведеться забезпечити наново такого члена ще заки закінчилося його давнє забезпечення, тоді обов'язково треба зробити спробу його перезабезпечення не пізніше, як в часі, коли секретар одержить для члена чек на повну суму його забезпечення. Вручаючи цей чек, секретар чи організатор можуть сподіватися, що такий член у такій хвилі, коли його забезпечення принесло йому повний успіх, ледве чи психологічно буде в стані відмовитися від пропозиції нового забезпечення. Тому не слід втратити такої виїмкової нагоди. Було б великим промахом секретаря не доручити такого чека особисто і не докласти всіх старань до того, щоб при цім наново забезпечити члена. Як секретар, віддавши чек, дістане нову членську аплікацію, тільки тоді виконає як слід цей свій обов'язок, який без сумніву є союзовим обов'язком число один на цей і декілька наступних років, коли число таких грамот буде дуже велике.

Подібно слід поступити з тими членами, які забезпечені грамотами, за які платиться вкладки впродовж 20 років, а виплата яких наступає аж після смерти члена. Як тільки член наближається до кінця періоду плачення вкладок, слід його наново забезпечити. Заплативши всі вкладки, член перестає користати з ряду важливих членських управнень, як громадських, так і матеріяльних, зокрема тратить право на підмогу в разі недуги, каліцтва і т. п. Такий член не може бути урядовцем Відділу, не може стати конвенційним делеґатом тощо. Отож і цих членів слід секретарям мати в своїй особливій опіці і так довго їх переконувати в конечності перезабезпечення, й то на відповідно високу суму, аж вони дістануть нову підписану членську аплікацію. А повинні її дістати на пізніше, як в часі, коли такі члени востаннє платять секретареві свою вкладку за давнє забезпечення. Члени є призвичаєні платити вкладки й тому нове обтяження не буде важким й їм не тяжко буде погодитися на нове забезпечення.

Закликаємо всіх секретарів, організаторів та всіх приятелів УНСоюзу, щоб вони доклали якнайбільше старань до виконання цього найважнішого й найпильнішого союзового обов'язку. Така нагода не трапляється двічі. Використаймо її!

Чеки-дивіденди для членів вже розіслано секретарям Відділів

Чеки дивіденди, що її одержують всі члени УНСоюзу за грамоти, видані до кінця грудня 1966 року, вже готові і їх саме розіслала Головна Канцелярія всім секретарям Відділів. Скоріша висилка чеків дивіденди, цього року дасть змогу секретарям розділити ці чеки членам на найближчих відділових зборах ще перед літніми вакаціями. Тому закликаємо всіх членів відібрати належні їм чеки дивіденди у секретарів та постаратися якнайскорше їх згрошовити, або жертвувати на Фонд Наглої Потреби.

Крім чеків, всі секретарі одержали заклики до членів, щоб вони жертвували свої чеки дивіденди на Фонд Наглої Потреби. Цей Фонд призначений тільки для наглих потреб всенаціонального значення, до яких в першу чергу треба зарахувати оборону волі та рятунок життя українських патріотів у зривах до волі і в стихійних нещастях. Останні події на Україні та оживлене зацікавлення українською справою у вільному світі доказують потребу такого Фонду, використання якого в потребі всенаціонального значення має завжди на увазі Головний Уряд УНСоюзу.

З кінцем 1967 року до Фонду Наглої Потреби, який створено згідно з рішенням Головного Уряду в травні 1960. р вплинуло $25.508.20.

Ол. Підгородецький

РЕФЛЕКСІЇ І ДУМКИ

Дня 7-го квітня ц. р. відбулися в Торонті річні Збори відділів Торонтонської Округи Українського Народного Союзу, що є однією з найстарших братньо - запомогового інституцією на північно - американському континенті. В ході дискусії над звітами про працю, порушено декілька цікавих питань і проблем. В їх світлі наново зарисовується структура Українського Народного Союзу, де пієтизм до 75-літнього Ветерана української еміграційної праці щиро поєднується з вимогами сучасної хвилини. В уяві присутніх з'явилась на одну мить візія народного, добродушного „багача", який стукає до кожної хати, до громадської свідомости та української совісти. І не знати, чого було більше в тих насичених турботою питаннях: чи журби — як перейти незламно шлях нашого еміграційного життя, чи настирливого неспокою, що буде з тим добром, яке оцей наш Ветеран — Український Народний Союз назбирав за 75 літ, з єдиною думкою, послужити тим добром своїм людям, всім тим, яких тверда доля чи очайдушна відвага кинули на невідомі землі північно - американського континенту. Дуже цікаво було бачити і вивчати великий гурт співпрацівників - делеґатів, секретарів Відділів УНС, які численно зібралися на збори. Амбітні, часто вражливі, ретельні і аналізуючі, повні творчої наснаги, постійно сконцентровані на питанні, як проглянути непрозречну заслону майбутнього. Поміж рядками їхніх звітів вичувалося, що витрата їхньої енергії не оцінюється матеріяльними оцінками, а наснагою праці. Серед присутніх делеґатів, як це слушно підчеркнув сеньйор громадської праці д-р К. Ващук, були здебільшого самі старші. Виринало питання: де ж наша молодь? Як її здобути, як притягнути до співпраці? І знову загорялося полум'я дискусії, виринали проєкти, думки. Треба більше роз'яснюючої праці, видань та й матеріялів у різних наших часописах! Щоденник „Свобода", що в цьому році відзначає 75-річчя свого існування і праці для народу, повинен знайтися у руках не тільки кожного члена УНС, але також кожного українця (ки), і так збільшився б вплив тих ідей, які пропаґує УНС. Може треба б піти ще трохи дальше та розширити систему взаємного забезпечення, так, щоби воно набрало характеру великої суспільної опіки, де кожна наша людина знаходила б опору для свого життя, для існування своїх нащадків. Є певним, що тоді обезпеченева праця УНС стала б великою суспільною ідеєю української еміграції, як цілости. Очевидно треба шукати нових організаційних форм, які дозволяли б ближче підійти до життя наших родин. Що така тенденція існує, доказує факт, що УНС включився в організаційну працю Високошкільної Фундації, як однієї із багатьох своїх праць для користи громаді. Коли б УНС зумів охопити своєю програмою і акцією ціле життя української спільноти, тоді праця секретарів - організаторів перестала б мати характер „ловлення душ", а була б побажана і оцінована. Якщо опіка УНС була б перманентною і сягала б від колиски до старости, то безперечно, що він міг би стати такою організацією, яка зуміла б цілу нашу розкинену і необ'єднану одним життьовим пляном еміграційну громаду з'єднати в одну цілість, та в цей спосіб не тільки зберегти від розпорошення, але мати великий вплив на події на наших рідних українських землях. Напевно вістки такі про нас заохочували б і сповняли б гордістю і надією наших братів і сестер на рідних землях. Можливо, що такі й подібні нові уведення вимагали б деяких організаційних змін, пристосованих до обставин, в цілій праці й системі УНС, але чи це має якесь засадниче значення? Важним і першорядної ваги є те, щоб нести поміч одиницям і громаді, поширювати, зміцнювати, забезпечувати. Сильна морально і економічно одиниця творить сильну економічну громаду! Важливе те, щоб не було нікого, хто не бачив би і не відчував би на собі благородної опіки, яка існує біля цифр, що пророчисто говорять самі за себе. Коли б ми і надалі так спільно і зорганізовано несли ідеї УНС в „народ", тоді напевно не існувала б проблема приєднування нових членів. Якщо заіснували б такі ідеальні обставини, то під крилами такої опіки наша громада могла б жити і розвиватися доти, доки існували б передумови, які еміграцію спричинили. Бо на її сторожі було б поставлено установу, яка дбає про кожну одиницю, що в кожний час, а найголовніше у „трудний час" — знайде зрозуміння, прибіжище і тепле слово.

ЗУСТРІЧ З КОМІШЕНЕРОМ БАНКІВНИЦТВА І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ

В середу, 5-го червня 1968 р., з нагоди підписання ґубернатором Гюзом у Трентоні проклямації „Братського Тижня" в стейті Ню Джерзі, відбулася там зустріч представників поодиноких братських установ із стейтовим комішенером банківництва і забезпечення та його заступником, що й видно на фотознімці побіч. На фото (зліва): Йосиф Талафус (заст. предс. словацького католицького „Сокола"), Андрій Венґлярчик (предс. словацького руханкового т-ва „Сокіл"), комішенер банківництва і забезпечення стейту Ню Джерзі Чарлз Р. Говел, Гелена Яновска (предс. Союзу Польських Жінок Америки), Йосип Лисогір (головний предс. УНС), заступник комішенера банківництва і забезпечення Горас И. Браєнт, мол., Ян Бабушка (секретар словацького „Сокола"), Володимир Сохан (заст. гол. предс, УНСоюзу). Джордж Словн („Лицарі Колюмба).

ВШАНУВАЛИ ПЕТРА КУЧМУ

Тов. Дністер, 361 Відділ УНСоюзу в Ню Йорку, влаштувало 18 травня у власній домівці бенкет для відзначення 30-літньої праці фінансового секретаря Петра Кучми. Точно о год. 8-ій вечора у переповненій залі предсідник В. Вишиваний відкрив свято, вітаючи гостей та делеґатів. Дальше він говорив: „Мені припала велика честь відкрити це Дністрове Свято, на якому ми сьогодні висловимо свою пошану та честь людині, що віддала майже ціле своє життя, свою енергію для добра Т-ва Дністер, Українського Народного Союзу та нюйоркської української громади. Це — довголітній фінансовий секретар п. Петро Кучма"...

Петро Кучма

Петро Кучма народився в селі Косів у Чортківщині, Західня Україна. Походить з ремісничої родини.

У 1921 р. покинув рідні землі та виїхав до Америки. Його початки в Америці не були легкі. Але з часом він запізнався з іншими молодими українськими емігрантами і за намовою свого приятеля Василя Савpана вписався 1923 році до Українського Народного Союзу, Відділ у Трентоні. Коли ж у 1927 р. одружився, перенісся

(Закінчення на стор. 6-ій)

ХРИСТИНИ НОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

ХРИСТИНИ НОВОГО ВІДДІЛУ УНС У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ч. 32 ім. Ольжича відбулися в неділю дня 19 травня в приміщенні Українського Громадського Клюбу у Філядельфії. По дорозі з Річного Засідання Головного Уряду УНСоюзу на Союзівці до Шикаґо, я був запрошений на імпрезу. З гол. радним І. Одежинським приїхали ми вночі до Філядельфії. Були на Богослуженню в новій Катедрі, де стрінули багато знайомих і друзів.

Імпреза христин зібрала багато нотаблів місцевої громади, відомих громадян, як д-р Гнатюк, д-р Стерчо, д-р Мачук, інж. Нич, дир. Алексевич, сот. Дармограй, ред. Вайда, Белясв і Тарнавський, Петро Ґенґало з невідступною дружиною і опікункою Оксаною.

Молода панна Анна Хомин, студентка університету, як секретар Відділу під егідою батька Михайла, привітала зібраних на запрошення предс. Відділу Ярослава Лебідя. Неможливо всіх вичислити. Добрим тостмайстром був інж. Нич, секретар 367-го Відділу УНСоюзу. Промовляли доктори Стерчо, Гнатюк, Мачук і панове Лебідь, Дармограй, Алексевич, а гол. радний Одежинський під час бенкету записав 3-ох членів, але знайшов час і на промову. Відділ, який тоді мав 40 членів, зріс на 62 члени. В часі мого там побуту передано мені 10 аплікацій.

Головну промову виголосив заст. гол. предсідника УНСоюзу інж. Степан Куропась. Він представив діяльність УНСоюзу за час його існування.

Так сталося, що УНСоюз має три рівні 25-літні, — але відмінні — періоди життя, а саме: перший від 1894-1919, другий 1919-1944, і третій — до тепер. В першому періоді рядили старі еміґранти, в другому нова, т. зв. стрілецька еміграція, а третій період позначився „свіжою кров'ю" третьої політичної еміґрації. Перші відділи УНСоюзу, крім числа, мали ще церковного патрона, в другій добі історичні герої стали покровителями Відділів, а в третій добі наші борці визвольної боротьби — Коновалець, Ольжич, Мишуга й інші є патронами Відділів.

В тих трьох періодах УНСоюз все мав хребет і лінію. Коли ходило русини ми чи українці-самостійники чи ні, УНСоюз все давав про себе знати і ставав в обороні святощів України, нераз навіть зі шкодою для себе. УНСоюз все виходив переможно із своїх клопотів, здобув собі ім'я, славу і любов українців, і в оході до статисяч вітає громаду Філядельфії, яка в Америці займає перше місце у зрості з його новим Відділом ім. Ольжича.

Степан Куропась

Під час „христин" 32-го Відділу УНС. У першому ряді (зліва) сидять: предсідник Відділу Я. Лебідь, гол. радний Ів. Одежинський, проф. д-р Б. Гнатюк, інж. Нич, заст. гол. предсідника інж. Ст. Куропась, проф. д-р Петро Стерчо, д-р Мачук, сот. Дармограй, дир. Алексевич, секретарка Відділу Анна Хомин, М. Хомин.

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

які відбулися у головній канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сиτі, Н. Дж. в дні 27-го березня 1968 р.

В нарадах узяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, а саме: гол. предсідник Йосип Лисогір, заступники гол. предсідника інж. Степан Куропась, пані Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, гол. секретар Ярослав Падох і гол. касир Іван Кокольський та гол. редактор „Свободи" Антін Драган.

Наради розпочалися о год. 10:15 ранку.

Принято, запропонований гол. предсідником Й. Лисогором, наступний порядок нарад:

1. Відкриття нарад;
2. Справоздання членів екзекутиви й гол. редактора;
3. Зустріч з Головною Контрольною Комісією;
4. Різні справи; й
5. Закриття нарад.

І. ВІДКРИТТЯ НАРАД

Наради відкрив гол. предсідник Й. Лисогір, який підмітив, що якраз відбувається в головній канцелярії контроля Головної Контрольної Комісії, тому буде корисним, після справоздань членів екзекутиви, зустрітися з членами тієї Комісії та відбути спільну нараду. Після цього присуплено до звітування.

2. СПРАВОЗДАННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВИ Й ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Господарські справи

Головний касир Іван Кокольський склав справоздання з діяльности фінансового відділу УНСоюзу за час від останніх нарад екзекутиви, попереджуючи їх загальним оглядом стану господарки УНСоюзу в минулому році. З кінцем місяця лютого 1968 року майно УНСоюзу переступило 34 мільйони й становило суму $34,009,007.32. Впродовж 1967 року це майно збільшилося на $1,359,173.08, що становило зріст на 4.13%. В 1966 році цей зріст виносив 4.09%. В 1967 році зросли прибутки з вкладок забезпеченевих членів та прибутки від інвестицій. Вкладок заплачно в 1967 році $2,697,194.16, а в 1966 році їх сума виносила $2,639,259.24. В минулому році прибутки з інвестицій принесли: в бондах $847,917.37, в морґеджах $496,531.77, а в позичках членам $19,457.06. В 1966 році ці числа виносили: в бондах $798,698.40, в морґеджах $463,093.42, а в позичках членам — $18,998.81. В 1967 році виплачено більше посмертного забезпечення, бо на суму $624,270.83; коли рік раніше ця сума виносила $598,494.38. Зате виплачено менше вивінувального забезпечення та передчасних зворотів готівки. В 1967 році виплачено вивінувального забезпечення на суму $591,856.75, а в 1966 році $598,745.13, а відносно передчасних зворотів готівки, то їх сума в 1967 році виносила $151,816.78, а в 1966 році $180,577.18. Дещо збільшилися виплати на подвійне забезпечення та на забезпечення від випадків. Вони виносили в 1967 році $13,500.00, а рік раніше $4.000.00

За звітовий час інвестовано в бондах $674,139.75, а в гіпотечних позичках $156,410.47, а саме:

А. БОНДИ

Закуплені бонди:

50m Quebec Hydro-Electric Commission, 6⅞ Debtrs, Ser. BD, U.S. Currency, due Jan. 15, 1989; Yield — 6.999	$49,320.00
100m Province of Quebec, 7½% Sink. Fd. Deb. due Jan. 15,1985/88; Yield — 7.6476	$98,500.00
50m Trunkline Gas Co., 1st Mtge Pipe Line Bonds, 6¾%, due April 1, 1987; Yield — 6.6798	$50,375.00
100 U.S.A Treasury Bills, 470%, due May 31, 1968; Yield — 4.70	$98,461.00
50m Canadian Pacific Railway Co. 6.90% Equip. Tr. Cert. due 1983; Yield — 6.90	$50,000.00
25m Texas Eastern Transmission Corp. 7% Deb. due Feb. 1, 1988	$24,750.00
50m Ohio Power Co., 1st Mtge Bonds, 6¾%, due March 1, 1998	$50,974.00
25 Province of Quebec, 7½% Sink. Deb., due Jan. 15, 1985/88	$24,250.00
50m Ohio Power Co., 1st Mtge Bonds, 6¾%, due March 1, 1998	$50,974.00

(Продовження на стор. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі стор. 3-ої)

50m Western Massachusetts Electr. Co. 6¾% Bonds due March 1, 1998	$50,812.50
50m Ohio Power Co., 1st Mtge Bonds, 6¾%, due March 1, 1998	$50,125.00
25m Western Massachusetts Electric Co. Ser. G, 6¾%, due March 1, 1998	$24,968.75
50 m Utah Power & Light Co. 1st Mtge Bonds, 7% Ser., due 1998	$50,629.50

Відкликані бонди

2m New Jersey Highway Authority, 3¼% Genl. Revenue Bonds, Ser. C, due Jan. 1, 1998	$ 2,080.00

Б. МОРГЕДЖІ

37 Schenck Ave., Brooklyn, N.Y.	$15,000.00
Route 2, Box 544, Kenosha, Wisc.	$19,000.00
77 Columbia Ave., Jersey City, N.J.	$24,000.00
39 W. 74th Street, New York, N.Y.	$55,000.00
500 University Ave., N.E., Minneapolis, Minn.	$ 4,000.00
331 Copeland Ave., Lyndhurst, N.J.	$20,000.00
182 North St., Jersey City, N.J.	$ 9,000.00
59 St. Marks Place, New York, N.Y. (Addl)	$10,410.47
86-21 79th St., Forest Hills, N.Y.	$ 7,000.00

Продовжуються заходи виміни низькопроцентових бондів на бонди вище процентовані. В звітовому періоді виміняно 3½% бонди Michigan Consolidated Co. на суму $92,299.15 на 7% бонди Union Electric Co. на суму $100,-000.00. В минулому році виміняно бондів на приблизно пів мільйона долярів. В дальшому гол. касир вказав на труднощі зі стяганням на час вкладок та заплатою морґеджових рат. В одному випадку прийшлося замкнути морґедж, деякі загрожено замкненням.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

З черги гол. секретар Ярослав Падох склав справоздання з організаційної праці УНСоюзу. Тому, що підсумки праці за 1967 рік були подані разом з відповідними таблицями в „Трибуні УНСоюзу" він тільки загально заторкнув минулий рік, подаючи, що в ньому УНСоюз придбав 4,400 нових членів, які дозволили придбати надвишку загального числа членів на 1,208 осіб та довести УНСоюз до 88,261 члена. Попередній рік 1966 був покінчився із загальним числом 87,053. В першому кварталі 1968 року, який добігає до закінчення, УНСоюз придбав кругло 850 членів і є надія, що до кінця березня це число ще значно підвищиться. Покищо в організаційній праці бере участь ще невелике число Відділів. В січні здобули нових членів 99, а в лютому 115 Відділів. В минулому році на 460 Відділів, 96 не придбали були нових членів. Для оживлення організаційної праці поручається Відділам окремі акції. В минулому місяці була це акція пдвищення сум забезпечення членів Відділів, а в цім — акція забезпечення усіх дітей в родинах членів УНС. Для цього приготовано й видано окремі брошурки п.н. „Скільки треба життєвого забезпечення" та „Забезпеченевий плян для відмолоджених союзяк". Підготовляються дальші акції родинного забезпечення, поширення грамоти подвійного забезпечення, нового забезпечення тих, яким дозрівають грамоти й ін. В цім році получено два Відділи й заложено один новий. Ще в цім місяці постане ще один новий Відділ, а декілька підготовляються. Округи відбувають свої збори, відбули вже дев'ять, а п'ять проголошено. Збори використовуться для оживлення праці Відділів на їх тереназ. Відбулася триденна конференція обласних організаторів з ЗСА й продовжується намагання придбати більше постійних організаторів. Придбано і розіслано Відділам українську та англійську брошурки про Медікер, як дальша суспільна служба УНС для громадянства, а також придбано нову англомовну брошуру про студійне забезпечення молоді. В „Свободі" в дальшому поміщуємо статті про потребу життєвого забезпечення і шкоду, яку приносить його брак. Готуються гратуляційні та кондоленційні картки, якими зможуть користуватися секретарі для тісніших зв'язків з членами. Иде акція збирання подань про стипендії УНС, висилки газет членам-воякам, поширення забезпеченевої праці УНС поза межі Америки. Переводиться статистика братської діяльности Відділів УНС в межах загально-американської акції.

СПРАВИ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ

Заступник гол. предсідника Володимир Сохан, який керує рекордовим відділом УНСоюзу, подав інформації про рух членства за 1968 рік і зробив аналізу прибутків і втрат у числі членів. На кінець 1967 року мав УНСоюз 88,261 члена, яких загальна сума забезпечення виносила $115,404,251. Звітодавець звернув увагу на числа грамот акцидентового і термінового забезпечення, які ще не знаходять зрозуміння серед нашого громадянства. Порівнюючи числа членів і суми забезпечення В. Сохан ствердив, що за 1967 рік УНСоюз зріс на чисто, тобто по відчисленні від прибутків усіх втрат, на 1,208 членів і збільшив загальну суму забезпечення всіх членів на $4,254,189.00. Серед втрат у числі членів ствердив він поправу в числі передчасних згрошевлень грамот, яких було найменше в 1967 році за останніх п'ятнадцять років. Натомість смертність членів у 1967 році зросла і це число 843 посмертні виплати було теж рекордовим — найбільшим. В числі активних членів зріс УНСоюз за 1967 рік лише на 69 членів, але загальна сума забезпечення активних членів зросла на $3,331,430.00, що й вказує на втрати членів із малими сумами забезпечення і прибуток членів із значно вищими сумами забезпечення на їхнє місце. Тут однак, як зазначив звітодавець, значне число приросту суми забезпечення припадає на акцидентові грамоти забезпечення. В. Сохан подав теж числа прибутків і втрат у членстві за січень і лютий 1968 року та представив сподівані прибутки і втрати в членстві на найближчі місяці. Січень 1968 року мав рекордове число смертних випадків і вже занотовано два випадки смерти з виплатами акцидентового забезпечення.

Інформуючи про праці рекордового відділу, В. Сохан вияснив нову реформу потверджень виплачених грамот, що їх вже не треба буде висилати до Головної Канцелярії, бо рекордовий відділ розсилає відразу посвідчення про закінчення платности вкладок власникам таких грамот і листи з подякою за довіря, виявлене УНСоюзові та із запрошенням користати із дальшої модерної і фахової забезпеченевої служби УНСоюзу. В. Сохан згадав про запляновані подібні листи, що їх мав би висилати головний касир із виплатами вивінування і грошових зворотів, про що вже раніше була мова на засіданні Екзекутиви, та запропонував, щоб головний предсідник висилав листи до всіх нових членів разом із їхніми новими грамотами.

Він також заповів зміну у проголошуваних у „Свободі" місячних звідомленнях рекордового відділу про рух членства. В цих звідомленнях, починаючи вже від лютого, будуть подавані окремо поіменно всі зміни в стані членства акцидентового забезпечення.

Потрібною новістю назвав у звіті В. Сохан впровадження рекордовим відділом пригадки-заклику до членів

(Продовження на стор. 5-ій)

Здобутки кампанії за приєднання нових членів до кінця квітня 1968 р.

Ч.В.	Організатор	Число членів	Загальна сума забезпечення		Разом
1	В. Чернега	1	$ 1,000		1
5	М. Хоманьчук	7	$ 8,000		
	А. Малан	1	$ 1,000		8
6	А. Вовк	1	$ 1,000		1
7	Гелена Словік	4	$ 3,500		4
8	В. Мандзій	3	$ 3,000		
	В. Козіцький	2	$ 5,000		5
10	К. Хільченковський	8	$22,000	3 АДД	8
13	П. Шевчук	7	$16,000		7
14	М. Отрок	12	$36,500	3 АДД	
	В. Роговський	1	$ 2,000		13
15	О. Зинюк	2	$ 1,500		2
16	М. Москаль	1	$ 1,000		1
17	Я. Вилень	21	$20,000	2 АДД	21
19	С. Гавриш	5	$11,000		5
20	П. Дуда	6	$ 8,000	1 АДД	6
21	І. Бараник	2	$ 2,000		2
22	Гелена Олек	2	$ 7,000	1 АДД	2
23	І. Бінковський	1	$ 2,000		1
25	Квітка Стецюк	9	$12,500		9
27	Люцина Олесницька	5	$15,000	2 АДД	5
28	Д. Попадинець	8	$ q,000		8
29	Ольга Малицак	1	$ 1,000		1
32	І. Одежинський	24	$44,000		24
33	Софія Оріх	1	$ 500		1
35	Б. Вовчик	3	$ 2,500		3
36	Софія Гунька	2	$ 1,500		2
37	Анна Гнатюк	3	$ 3,000		3
38	С. Гонза	1	$ 1,000		1
39	І. Пиндус	5	$ 5,000		5
42	П. Головачук	6	$20,000	2 АДД	6
43	С. Гавриш	1	$ 5,000	АДД	1
45	М. Сеник	1	$ 1,000		
	С. Гавриш	1	$ 1,000		2
47	Анна Гарас	2	$ 1,500		2
48	С. Івасечко	1	$ 5,000		1
49	С. Вовк	2	$10,000	2 АДД	2
50	Н. Сикута	1	$ 1,000		1
53	К. Саєко	5	$ 4,500		5
54	В. Добчанський	10	$15,000		10
55	А. Ціздин	1	$ 4,000		1
57	В. Жмудь	1	$ 500		1
58	Я. Яковенко	1	$ 1,000		
	М. Ковалевський	1	$ 1,000		2
59	М. Галькевич	4	$ 3,500		
	С. Гуменюк	2	$ 7,000	1 АДД	6
63	М. Турко	10	$ 9,500		10
64	І. Бурій	3	$ 3,000		3
67	В. Пенюк	1	$ 2,000		1
68	І. Шило	2	$ 6,000	1 АДД	2
69	І. Різник	3	$ 3,000		3
70	М. Жук	2	$ 2,000		2
76	В. Салабун	1	$ 5,000	АДД	1
78	І. Петрунцьо	5	$ 3,000		
	О. Петрунцьо	2	$ 7,000	1 АДД	7
83	С. Гавриш	13	$45,000	8 АДД	
	Р. Карбівник	1	$ 5,000		14
86	І. Серант	1	$ 1,000		1
88	В. Квас	3	$ 3,000		3
90	О. Сидор	6	$ 6,000		6
93	І. Стерпак	8	$11,000	1 АДД	8
94	М. Лозинський	3	$15,000	1 АДД	
	Т. Судомир	1	$ 1,000		
	Люба Баско	6	$ 7,000		
	М. Бабій	2	$ 2,000		12
96	П. Драпала	7	$13,000	1 АДД	7
98	Ольга Дудич	8	$ 8,000		8
102	М. Бобечко	5	$ 7,000		5
104	С. Мисак	2	$ 2,000		2
105	І. Ракочий	3	$ 7,000	1 АДД	3
112	Марія Капраль	2	$ 4,000		
	Марія Федак	1	$ 1,000		3
113	О. Кузємчак	1	$ 500		
	І. Ярчак	2	$ 1,000		
	В. Шрум	1	$ 1,000		4
114	М. Ткачук	6	$10,000		6
119	Ольга Мамрич	4	$ 4,000		4
120	В. Рефт	7	$13,000		7
123	І. Голик	1	$ 1,000		1
124	А. Бала	1	$ 1,000		1
125	С. Касіян	1	$ 1,000		1
126	І. Щеліга	1	$ 1,000		1
128	С. Гавриш	4	$ 4,000		
	В. Вацикевич	3	$ 3,000		7
131	Л. Боднар	1	$ 5,000	АДД	1
132	Г. Партика	1	$ 1,000		
	Д. Смерека	1	$ 1,000		2
137	М. Колодруб	6	$10,000		
	С. Колодруб	1	$ 1,000		7
142	М. Маркович	1	$ 1,000		1
146	С. Хомяк	2	$ 3,000		2
147	І. Зазворський	19	$38,500	3 АДД	19
149	Марія Дикий	1	$ 500		1
153	С. Гавриш	2	$10,000	2 АДД	
	І. Одежинський	6	$ 6,000		8
155	М. Фединишин	5	$ 5,000		5
156	В. Ковальчук	1	$ 1,000		1
157	В. Матичак	5	$ 3,500		5
158	О. Саноцький	2	$ 1,500		
	Р. Гуссаківський	1	$ 1,000		3
161	А. Джула	4	$ 3,500		4
163	І. Одежинський	4	$ 4,000		
	С. Филик	1	$ 1,000		5
164	І. Кудриш	3	$ 5,000		3
170	Д. Дидик	7	$10,500		7
171	Стелла Расн	1	$ 5,000	АДД	1
173	П. Щерба	1	$ 1,000		1
174	А. Слюсарчук	17	$50,500	7 АДД	17
175	М. Ярема	5	$ 7,000		5
176	М. Остап	5	$ 5,000		5
177	І. Лаба	2	$ 1,500		2
180	Геновефа Жеребняк	3	$ 4,500		3
182	А. Гнатюк	1	$ 500		1
183	В. Дідик	3	$ 5,000		3
191	Р. Колодій	2	$ 3,000		2
192	Я. Сенишин	3	$ 7,000	1 АДД	3
194	І. Василишин	9	$ 8,000		
	М. Юзеків	5	$ 7,000		14
200	Л. Балук	2	$ 1,500		2
203	Ольга Жук	1	$ 500		
	Теодора Британ	1	$ 1,000		2
204	В. Палідвор	6	$ 8,000		
	П. Марко	1	$ 500		7
206	Л. Гардінк	3	$13,000	1 АДД	3
209	С. Матляга	3	$ 5,000		3
211	Т. Соколовський	2	$ 2,000		2
214	Л. Блонарович	6	$11,000		
	О. Твардовський	2	$ 8,000		8
216	І. Одежинський	4	$ 8,000		4
217	Ф. Голод	1	$ 1,500		1
218	М. Данильчак	1	$ 1,000		1
220	І. Мелінишин	3	$ 5,000		
	Д. Овчарин	2	$ 2,000		5
221	Т. Шпікула	4	$ 4,000		4
222	Я. Кришталович	2	$ 2,000		2
223	І. Гунцецін	2	$ 3,000		2
226	М. Кальба	1	$ 1,000		1
230	П. Ліщак	2	$ 6,000		2
231	І. Сторчан	6	$26,000	5 АДД	
	І. Бодревич	1	$ 1,000		
	С. Гавриш	9	$34,000	4 АДД	16
233	Гелена Магер	4	$10,500		4
234	С. Іваник	2	$ 2,000		2
235	М. Бобер	9	$13,000		
	І. Андрець	1	$ 1,000		10
236	М. Скерпон	1	$ 1,000		1
237	М. Крика	2	$ 2,000		2
238	Анна Ремін	3	$ 3,000		3
239	І. Одежинський	2	$ 2,000		
	М. Ковальчук	8	$ 7,000		10
240	А. Стецяк	9	$20,500	1 АДД	
	В. Гірняк	1	$ 3,000		10
242	С. Мазур	15	$18,000		15
245	М. Мартиненко	5	$ 6,000		
	О. Голнюк	2	$ 1,500		7
247	С. Гавриш	1	$ 1,000		
	М. Косовський	2	$ 3,000		3
251	М. Молеський	1	$ 1,000		
	Г. Кравчук	1	$ 5,000	АДД	2
252	С. Маланчук	4	$ 5,000		4
254	Б. Романишин	1	$ 1,000		1
256	Ольга Недошитко	2	$ 2,000		2
257	П. Сильчак	10	$ 8,500		10
259	Юлія Гуґлик	4	$ 4,500		4
261	П. Аркотин	1	$ 5,000	АДД	1
265	М. Кочубка	1	$ 1,000		1
266	В. Труфин	2	$ 5,000		2
270	М. Баран	7	$10,000	1 АДД	
	А. Шаран	1	$ 1,000		8
275	С. Гавриш	2	$ 2,000		2
276	С. Іваницький	3	$ 5,000		
	О. Білик	5	$ 4,500		8
277	Е. Гомотюк	6	$14,000	1 АДД	6
278	С. Васлаcький	1	$ 500		1
281	М. Волошин	1	$ 1,000		
	М. Сірий	1	$ 1,000		2
282	Катерина Лукач	1	$ 500		1
286	Перля Хиляк	2	$ 1,500		2
287	О. Стецура	2	$ 6,000	1 АДД	2
288	В. Загводський	4	$ 9,000		
	Д. Мушастий	1	$ 1,000		5
289	В. Гуссар	1	$ 1,000		1
290	Михайлина Іванюк	1	$ 500		1
291	Марґарета Рутенська	2	$ 2,000		2
292	П. Федик	8	$22,000		8
293	Марія Демидчук	3	$ 2,000		
	Марія Душник	2	$ 6,000		5
295	С. Мотрович	8	$18,000		8
302	А. Закала	1	$1,000		1
305	М. Гентош	6	$ 8,000		8
306	М. Капій	4	$ 9,000		
	Анна Зуйко	1	$ 500		5
308	П. Івасишин	1	$ 1,000		1
309	Ф. Кобас	3	$ 7,500		3
316	В. Гаврилюк	5	$ 5,000		5
317	Анастазія Андрусишин	1	$ 5,000	АДД	1
320	І. Малко	1	$ 1,000		1
321	Д. Чук	9	$ 7,000		9
325	В. Цюпа	1	$ 1,000		
	Е. Лисогір	1	$ 1,000		2
327	А. Конистянський	9	$12,500	1 АДД	9
331	С. Гавриш	1	$ 5,000		1
334	В. Гірняк	1	$ 1,000		
	Б. Задорецький	1	$ 500		
	Стефанія Боганек	1	$ 1,000		3
335	М. Лазука	1	$ 1,000		1
336	Г. Кисіль	3	$ 3,000		3
337	Е. Притула	2	$ 7,000	1 АДД	2
338	М. Кух	1	$1,000		1
340	Софія Оріховська	16	$48,000	8 АДД	
	С. Гавриш	1	$ 1,000		17
341	І. Хрін	1	$ 1,000		
	В. Гірняк	2	$ 2,000		
	І. Дуда	3	$ 3,000		6
342	о. П. Мелех	1	$ 1,000		1
343	Катерина Белей	2	$ 1,500		2
344	Т. Бутрій	8	$17,000	1 АДД	8
345	М. Дербуш	2	$ 5,500	1 АДД	2
346	Р. Чучкевич	1	$ 1,000		1
347	Катерина Гордон	2	$ 2,000		2
349	М. Захарко	8	$19,000	1 АДД	8
350	Т. Фінів	1	$ 1,000		1
352	Я. Щербак	5	$12,500	1 АДД	5
353	В. Оріховський	16	$40,500	6 АДД	16
354	П. Ващишин	2	$ 1,500		2
356	М. Депа	8	$ 8,000		
	О. Продивус	2	$ 1,500		10
360	І. Гаврилюк	9	$15,000	1 АДД	9
361	Т. Пригода	6	$ 8,500	1 АДД	
	С. Літепло	1	$ 1,000		
	П. Кучма	1	$ 1,000		8
362	Ф. Петрик	3	$ 6,500		3
364	В. Владика	3	$ 3,000		3
367	В. Попович	8	$ 8,000		8
368	В. Подубинський	2	$ 2,000		2
369	Ева Колтонюк	1	$ 1,000		1
371	Ю. Баранюк	17	$26,500		17
372	О. Ярема	3	$ 3,000		3
375	П. Тарнавський	5	$ 5,000		5
379	М. Семків	9	$ 7,500		9
382	Катерина Гарбест	2	$ 1,500		2
383	О. Хома	4	$ 4,000		4
385	Я. Карпяк	4	$21,000		4
386	Катерина Його	4	$12,000		4
387	В. Олійник	3	$ 3,000		3
388	С. Шевченко	1	$ 5,000		1
394	М. Романик	1	$ 1,000		1
397	М. Нич	10	$11,500		10
399	З. Дзядик	1	$ 1,000		1
401	М. Люлька	1	$ 1,000		1
402	В. Дідюк	1	$ 1,000		1
406	М. Мартинюк	3	$ 3,000		3
407	В. Шаран	17	$71,000	13 АДД	17
408	В. Дідюк	2	$ 6,000	1 АДД	
	К. Ващук	2	$10,000	2 АДД	
	І. Курман	3	$ 8,000		7
411	пастор В. Давидюк	4	$10,000	1 АДД	4
412	П. Дяків	9	$ 9,000		
	о. М. Блаженко	2	$ 1,000		12
413	Гелена Ратушна	1	$ 2,000		2
418	В. Дідюк	22	$70,500	7 АДД	
	І. Мельник	7	$16,500	2 АДД	29
422	Т. Тещук	7	$ 7,000		
	В. Грицишин	4	$ 4,000		11
423	С. Касіян	1	$ 1,000		1
424	В. Базюк	2	$ 6,000	1 АДД	2
427	П. Дяків	4	$10,000		4
430	С. Гавриш	1	$ 5,000	1 АДД	1
432	В. Пінковський	15	$51,000	3 АДД	15
436	П. Вербовецький	6	$ 4,500		6
437	М. Малинівський	2	$ 2,000		2
439	В. Зацерковний	9	$26,000	3 АДД	9
440	Софія Куца	26	$40,000	1 АДД	
	В. Дідюк	1	$ 1,000		27
445	І. Геврик	13	$58,000	4 АДД	13
448	В. Перейма	7	$13,000		7
449	С. Омельченко	4	$ 5,000		4
450	Б. Мілянич	2	$ 2,000		2
451	Є. Омельченко	5	$10,000		5
455	Ізабелла Несвячена	1	$ 1,000		1
456	В. Воркевич	6	$16,000	2 АДД	6
458	Ф. Сахів	2	$19,000		2
460	М. Дутчак	3	$ 7,000		3
462	В. Дідюк	5	$ 8,000	1 АДД	
	Г. Фаренич	4	$15,000	2 АДД	9
464	В. Дідюк	1	$ 5,000	АДД	
	Н. Хомин	2	$ 4,000		3
465	Текля Мороз	3	$ 3,000		3
466	Р. Нога	1	$ 1,000		1
467	Т. Лялька	3	$ 3,000		3
468	П. Дяків	6	$13,000	1 АДД	6
469	К. Чорномаз	4	$ 3,500		4
471	П. Дубас	3	$ 3,000		
	В. Дідюк	7	$35,000	4 АДД	
	Р. Стефанюк	2	$ 4,000		12
480	В. Дідюк	23	$37,000	3 АДД	23
486	Я. Блищак	1	$ 1,000		
	М. Цяр	1	$ 1,000		2
487	М. Денисюк	1	$ 1,000		1
489	М. Шпетко	1	$ 1,000		1
492	Лідія Шульгин	1	$ 1,000		1
495	І. Паньків	1	$ 1,000		1
496	П. Ойцусь	2	$ 2,000		2
498	О. Касюхина	2	$ 7,000	1 АДД	2
502	Д. Марцінюк	4	$ 9,000		4

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ В КВІТНІ 1968 РОКУ

П.Ч.	Ім'я і прізвище	Число членів	сума забезпеч.	
1.	Софія Куца (440)	16	$25,000	1 АДД
2.	В. Дідюк	13	$39,000	4 АДД
3.	С. Гавриш	12	$45,000	6 АДД
4.	В. Шаран (407)	10	$42,000	8 АДД
5.	І. Одежинський	10	$14,000	

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ В ТРАВНІ 1968 РОКУ

П.Ч.	Ім'я і прізвище	Число членів	сума забезпеч.	
1.	І. Одежинський	21	$28,000	
2.	В. Дідюк	18	$40,000	5 АДД
3.	С. Куца (440)	15	$60,000	7 АДД
4.	С. Гавриш	14	$34,000	5 АДД
5.	В. Оріховський (353)	14	$37,000	5 АДД
6.	Анна Хомин (32)	12	$10,500	
7.	Я. Бурій (402)	12	$46,000	7 АДД
8.	А. Слюсарчук (174)	11	$31,000	4 АДД
9.	А. Шаран (407)	11	$31,000	6 АДД
10.	М. Ткачук (114)	10	$15,000	1 АДД

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ ДО КІНЦЯ КВІТНЯ 1968 Р.

1.	В. Дідюк	62
2.	С. Гавриш	41
3.	І. Одежинський	40
4.	Софія Куца (440)	26
5.	Я. Вилень (17)	21
6.	І. Зазворський (147)	19
6.	П. Дяків	19
8.	А. Слюсарчук (174)	17
8.	Ю. Баранюк (371)	17
8.	В. Шаран (407)	17
11.	Софія Оріхівська (340)	16
11.	В. Оріховський (353)	16
13.	С. Мазур (242)	15
14.	І. Геврик (445)	13
15.	М. Отрок (14)	12
16.	В. Добчанський (54)	10
16.	М. Турко (63)	10
16.	П. Сильчак (257)	10
19.	М. Нич (397)	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ НАЙБІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ ДО КІНЦЯ КВІТНЯ 1968 Р.

П.Ч.	Число Відд.	Місцевість	Приєднано членів
1.	418	Торонто, Онт.	29
2.	440	Торонто, Онт.	27
3.	32	Філядельфія, Па.	24
4.	480	Сарнія, Онт.	23
5.	17	Шикаґо, Ілл.	21
6.	147	Алентавн, Па.	19
7.	174	Дітройт, Миш.	17
7.	340	Нюарк, Н.Дж.	17
7.	371	Нюарк, Н.Дж.	17
7.	407	Торонто, Онт.	17
11.	231	Кемден, Н.Дж.	16
11.	353	Ню Бронсвик, Н.Дж.	16
13.	242	Франквілл, Па.	15

НОВІ ЧЛЕНИ, ПРИДБАНІ ОКРУГАМИ УНСОЮЗУ В ПЕРШИХ ЧОТИРЬОХ МІСЯЦЯХ 1968 РОКУ, А ЗОКРЕМА В КВІТНІ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано членів у квітні	Разом у 1968 р.
1.	Філядельфія, Па.	39	48	170
2.	Торонто, Онт.	24	53	157
3.	Ню Йорк, Н.Й.	38	18	87
4.	Шикаго, Ілл.	34	7	75
5.	Нюарк, Н.Дж.	23	10	72
6.	Дітройт, Миш.	18	12	69
7.	Шамокин, Па.	21	13	53
8.	Клівленд, Огайо	18	6	51
9.	Піттсбург, Па.	21	16	49
10.	Перт Амбой, Н.Дж.	12	10	46
11.	Ніяґарська	9	8	44
12.	Алентавн, Па.	11	7	35
12.	Джерзі Сіті, Н.Дж.	11	4	35
14.	Ню Гейвен, Конн.	14	5	29
15.	Монтреаль, Квіб.	10	2	23
16.	Рочестер, Н.Й.	8	10	21
17.	Вінніпеґ, Ман.	13	3	20
18.	Сиракюзи-Ютика, Н.Й.	14	7	15
19.	Вунсакет, Р.Ай.	7	4	13
20.	Трой, Н.Й.	8	3	12
21.	Пасейк, Н.Дж.	6	2	11
21.	Янгставн, Огайо	10	—	11
23.	Бофало, Н.Й.	11	1	10
24.	Балтимор, Мд.	8	1	7
25.	Вилкс Бери, Па.	9	1	6
26.	Скрентон, Па.	12	1	4
27.	Бостон, Масс.	5	—	3
28.	Необ'єднані Відділи	47	14	51

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі стор. 4-ої)

поруч поміщуваних оголошень про відділові збори. В цих закликах до членів говориться про обов'язок членів відвідувати збори та вплачувати вкладки своєчасно, і пригадується, що вкладки є завжди платні спочатку місяця та що управненими до знижкових квартальних, піврічних і річних вкладок є лише ті члени, які платять вкладки дійсно наперед. Залеглі вкладки можуть платити члени лише на місячних ставках. Вкінці В. Сохан зреферував ряд праць рекордового відділу над підготовою цьогорічної виплати дивіденди, порушив проблему спізнених звітувань і розчислень відділів, труднощі із аплікаціями на забезпечення молодих осіб у військовому віці і вияснив дальші пропозиції поліпшень забезпеченевої служби УНСоюзу. Також згадав звітодавець про свою працю спортового редактора „Свободи" та громадську активність і про співпрацю з „Голосом Америки", якому він постачав останньо після репортажів із СКВУ матеріяли про Вячеслава Чорновола і других переслідуваних діячів культури, смерть Євгена Маланюка та про 60 років праці Романа Слободяна, тісно зв'язану із ростом української громади в ЗСА і її допомогою Україні в 1918-1919 роках.

КАНАДІЙСЬКІ СПРАВИ

Заступник гол. предсідника й водночас директор Канадійської канцелярії Богдан Зорич, склав справоздання з праці УНСоюзу на терені Канади. Він підмітив, що 1967 рік виказав дальший розвиток УНСоюзу в Канаді, бо приніс, після покриття втрат, зріст на 446 членів, забезпечених на додакових $1,655,650.00. Впродовж 1967 року на терені Канади зорганізовано 980 нових членів, які забезпечилися на суму $2,58,500. Зріст виявили всі канадійські округи, а саме Торонтська, яка придбала 575 членів, Вінніпезька — 152, Ніяґарська — 117, Монтреальська — 112. Чотири Відділи, не включені в ці округи, придбали 24 члени. Цей успіх завдячуємо праці організаторів і секретарів, апоміж яких вибився працею та успіхами обл. організатор і гол. радний В. Дідюк, постійна організаторка п-ні Софія Куца, окружні організатори П. Дяків і Єфим Омельченко та Василь Шарен, Яків Бурій, Всеволод Піньковський, гол. контролер мгр Іван Гевряк, п-ні Анна Бурій, пастор Василь Давидюк і ін. Звітуючи за перші два місяці цього року, В. Зорич подав, що в Канаді зорганізовано за той час 108 нових членів, а березень заповідається добре. Звітодавець вдержує живий зв'язок з усіми Відділами та Округами на терені Канади, в зборах яких бере участь та переводить інструктаж у справах УНСоюзу та Високошкільної Стипендійної Фундації в Канаді. Відбуває зустрічі зі секретарями та організаторями, з якими часто комунікується листовно та телефонічно. Як директор Канадійської канцелярії має поза організаційними багато інших справ до полагодження, як морґеджі, позички, стипендії тощо. Пропонує, щоб з уваги на ювілейні роки „Свободи", а згодом УНСоюзу, всі головні урядовці зобов'язалися приєднати бодай 25 нових членів.

СПРАВОЗДАННЯ ПЕРШОГО ЗАСТУПНИКА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ІНЖ. СТ. КУРОПАСЯ

Перший заступник головного предсідника інж. Степан Куропась дав огляд праці своєї шикаґівської округи УНСоюзу підмічуючи, що колись перша під оглядом активности округа Шикаґа в останніх роках дещо відстала в союзовій праці, але є вже познаки на її поновну активність. В цім році за провід Округи відповідають місцеві головні урядовці, які докладають старання до того, щоб Округа та всі її Відділи оживили свою працю, а зокрема, збільшили число свого членства. В великій мірі відставання в праці є спричинене браком постійних організаторів членів. Давні організатори або переселилися з Шикаґа кінде, або постарілися, а нових важко дістати. Та і в цім напрямі йдуть старання і треба вірити, що Шикаґо дістане нових, спосібних організаторів, які допоможуть секретарям Відділів в їх організаційній праці. Добробут і зв'язане з ним повне затруднення утруднюють ці старання, але треба сподіватися, що труднощі будуть переборені і Шикаґо вернеться вже в цім році на своє давнє перше місце в УНСоюзі. До цього дуже причинилась би нова „Союзівка" в сусідстві Шикаґа, про яку конечно треба подбати. У зв'язку з вибором нової окружної управи відбулася оригінальна і вдачна вечірка, присвячена інсталяції членів управи, на якій висвітлено фільм зі Союзівки. На закінчення інж. Куропась поінформував, що взяв участь в конвенції Іллинойського стейтового Братського Конгресу, на якому обрано його до екзекутиви Конгресу.

СПРАВОЗДАННЯ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА П-НІ МАРІЇ ДУШНИК

З черги склала справоздання заступниця гол. предсідника п-ні Марія Душник. Вона, як і раніше, брала активну участь в союзовім житті свого Відділу й Округи. Її Відділ ч. 239 відбув свої збори, на яких відзначено 25-річчя відданої секретарської служби головної радної п-ні Марії Демидчук. Також узяла участь в Окружних зборах у Ню Йорку та в публічній нараді, присвяченій познайомленню громадянства з життєвим забезпеченням, яка відбулася в Бруклині, заходами місцевих Відділів, із доповіддю гол. секретаря Ярослава Падоха. Старалася відвідувати збори поодиноких Відділів та служити їм порадою. Сама організувала нових членів і останньо приєднала трьох. Пропагувала серед молоді Курси Українознавства на Союзівці та стипендії УНСоюзу. В „Свободі" надруковано її статті на союзові і загальні теми. Крім цього була активною в ширшому громадянському життю, українському та американському, й поміщала статті в американських жіночих органах. Разом з головними радними Марією Демидчук та Анною Дубас, членами Жіночої Комісії УНСоюзу, підготовляє в літі цього року спеціяльний жіночий день на Союзівці для союзового членства метрополії, з багатою мистецькою та розваговою програмою.

СПРАВОЗДАННЯ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

Головний предсідник Йосип Лисогір дав загальні підсумки організаційного, господарського та культурно-видавничого розвитку УНСоюзу. Він підмітив, що обі країни, в яких проходить праця УНСоюзу — ЗСА і Канада — переживають великий розвиток й добробут, включаючи в це також життєво-забезпеченеву ділянку. На жаль, розмір розвитку не відноситься в тій самій мірі до українців в цих обох краях. Коли в них в 1967 році життєве забезпечення зросло на дев'ять відсотків, то в УНСоюзі воно зросло тільки на шість, а коли виключити акцидентове забезпечення, то тільки на три відсотки. Коли пересічно два на трьох американців чи канадійців є життєво забезпеченими, то в нас пропорція забезпечених до незабезпечених є на багато гірша. Коли пересічно американець є забезпечений бодай на 170 відсотків свого річного прибутку, то в нас наші заробітки не стоять у ніякому відношенні до суми нашого забезпечення. Перед нами завдання змінити наставлення українців в цьому відношенні й по-

(Продовження на стор. 6-ій)

ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В АМЕРИКАНСЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛАХ

CAPTAIN EMIL WILLIAM LEBEDOVYCH, M.D.

Graduate of Lapeer High School, then graduate of University of Michigan and Wayne State University College of Medicine, completed March 6, 1968 his 2-year military service.

Stationed in Vietnam 26 May 1966 to 19 July 1967 at Cam Ranh Bay as Battalion surgeon for 864-th Engineer Battalion, Dr. E. W. Lebedovych exhibited untiring efforts in application of his extensive knowledge and professional ability, obtaining consistently outstanding results.

His initiative, zeal and devotion to duty have been in the highest tradition of the United States Army and contributed materially to the efforts of the United States Mission to the Republic of Vietnam.

By the decision of the President, Captain E. W. Lebedovych, M.D. was presented 4 July, 67 with the Bronze Star Medal for distinguishing himself by outstanding meritorious service in connection with ground operations against a hostile force in the Republic of Vietnam during the period 26 May 1966 to 25 June 1967.

Prior to his stationing in Vietnam, Dr. E. W. Lebedovych received his basic military training in Fort Sam Houston, Texas, during the period 7 March 1966 to 25 May 1966 and in that time he completed a course of Preventive Medicine of tropical diseases, which enabled him to establish and direct multiple Health Centers scattered throughout a wide region to serve the Vietnamise population very effectively.

After his 13-th month in Vietnam Captain E. W. Lebedovych, M.D. volunteered 14th month in Vietnam until he was replaced 19 July 1967 and was recalled to the United States to take over 4 August 1967 the duties of Chief Medical Examiner at AFEES (Armed Forces Examining and Entrace Station) in Richmond, Virginia, which is considered to be one of the very best induction centers in U.S.

In this post, Dr. E.W. Lebedovych, finished his active military service 6 March 1968. Now he plans to specialize in psychiatry. He is the son of Dr. Emil Lebedovych and Dr. Ksenia L. Lebedovych, both active physicians in Lapeer State Home.

Dr. E. W. Lebedovych is member of the UNA and member of the Plast Unit Lisovi Chorty (Detroit), known as Dr. Milas.

On May 18, 1967, the local paper carried a story, titled "Lapeer Doctor Is a Hero in Vietnam," which described how Dr. E. W. Lebedovych saved the life of an American soldier 23 April 1967.

ІГОР ПЕТРИГА
син Михайла й Катерини, всі члени 327 Відділу „Запорізька Січ" в Гемпстед, Н.И.

Корпорал
(†) МИРОН КОТ

член т-ва „Єдність", Відділ 141 УНСоюзу в Линколн, Небраско упавший в бою у В'єтнамі 7 січня 1968 р. Корпорал Мирон Кот служив при морській піхоті від 4 липня 1967 р. до 7 січня. Він народився 18 липня 1946 р. в Людвіку в Німеччині. Покійний залишив батьків Миколу і Тетяну, братів Стефана і Петра та сестри Анну і Марію. Похорон відбувся 2 березня 1968 р. Похоронений на католицькім цвинтарі Кальварія в Линкольн, Небраска.

А. Лиходят, секр.

БОГДАН ГОВЕРА

[illegible] Ферфілд, Конн. Як повідомив секретар 59 Відділу УНСоюзу М. Гальковиць, член УНС з 1949 р. Богдан Говера перебуває від цю пору у В'єтнамі, на активному атикомуністичному фронті збройної боротьби. Він добровільно вступив до американської армії в 1966 році, і відбував службу в військово-морських силах, тепер має чин капраля. Богдан Говера закінчив середню школу у Ферфилді, Конн., де живуть і тепер йоо батьки, Теодор і Анна, також члени УНСоюзу. Останнім часом Богдан Говера перебуває на фронтових позиціях.

Сержант
ЄВГЕН ЛИЛАК
син Миколи Лилака, член 367-го Відділу УНС в Рочестері, Н.И.

Сержант
ІВАН ЛУЧАНКО
син Мирона Лучанка, член 367-го Відділу УНС в Рочестері, Н.И.

МИКОЛА ПОЛІЩУК
член 422-го Відділу УНСоюзу, Товариства ім. Симона Петлюри у Філядельфії, Па. Микола Поліщук перебув 13 місяців військової служби у В'єтнамській війні. Він син Івана і Галини Поліщуків, також членів УНСоюзу.

Підпоручник
БОГДАН КОПИСТЯНСЬКИЙ
син Андроніка й Ірини, всі члени 327 Відділу „Зопорізька Січ" в Гемпстеді, Н.И.

ВАСИЛЬ ПИЦИМУХА,
мол., син Василя й Анни, всі члени 327 Відділу „Запорізька Січ" в Гемпстеді, Н.И.

Корпорал
ЕВГЕН ЛЕНИК
син Василя Леника, член 367-го Відділу УНС в Рочестері, Н.И.

Сержант Володимир Горнат

Сержант Володимир Горнат (в білій сорочці) між в'єтнамськими сиротами, якими він опікується.

Велику епопею можна б уже написати про службу, боротьбу та — як кажуть — пригоди і пригоди українських юнаків, що служать в американських Збройних Силах. Багато про них написано вже в американських, зокрема військових газетах, і тільки для характеристики передруковуємо „історію людського зацікавлення" про сержанта Володимира Горната, який разом із своїми батьками є між членами 277-го Відділу Українського Народного Союзу в Гартфорді, Конн..

GI'S PROJECT NOEL GIVES GIFT OF CHRISTMAS

By ELIZABETH COFFEY

The children at Tan Mai Orphanage in Vietnam celebrated Christmas this year because a Hartford serviceman cared about them.

For his "Project Noel," Staff Sgt. Walter S. Hornat asked his fellow servicemen at Bien Hoa Air Base to donate gifts and candy "to afford the children at the Tan Mai Orphanage a small portion of the happiness known to children throughout the free world."

He is the 27-year-old son of Mr. and Mrs. Stephen Hornat of 55 Allen Place, and they had a hand in the celebration too. Several weeks ago, Hornat's parents sent their son 10 cartons of candy and cookies for Christmas; with these, he decided on his party scheme.

"I'm getting ready [illegible] Christmas party [illegible] Catholic orphanage here," he wrote his parents several week ago.

One of his volunteer jobs is Civic Project NCO for the 187th Communications Squadron, and he planned the party in that official capacity:

"A listing of key personnel is posted on the squadron bulletin board," Hornat's memo to Bien Hoa men said "Individuals who wish to donate will please contact their key man. Target date for the party is 24 December 1967. Your help is needed and deeply appreciated."

Sgt. Hornat's concern for the orphans has just begun. "'Project Noel' is just one of the projects I started over here," he wrote to his parents. "My next project is 'Operation Brotherhood.'"

Solicits Help

He writes to schools, clubs, and organizations in the United States asking for clothes and school supplies for the orphans and poor families of Vietnam.

Hornat asked his brother Henry, a sophomore at South Catholic High School, for help. "Some of the things they used over here are old clothes for two through five year olds, soap, and school supplies," he said.

After attending Bulkeley High School, Hornat enlisted 10 years ago for a career assignment. Air Force service has taken him to Mexico, French Morocco, and Alaska.

Last August he went to Vietnam after volunteering for duty there. Originally, his assignment was to have lasted a year, until August 1968, but he has volunteered for a six-month extension.

Микола Шавалюк згинув смертю героя у В'єтнамі

Микола Шавалюк, парашутист, який був покликаний до армії Дядька Сема в жовтні 1966 року, згинув смертю героя 3-го червня в бою з комуністичними наїздниками у В'єтнамі. Вістку про його смерть одержали батьки цього молодого вояка, мешканці Гакетставну, Н. Дж., день після смерти, тобто у вівторок, 4-го червня ц.р. 20-річний парашутист Микола Шавалюк був у В'єтнамі від 14-го грудня 1967 року і мав уже вкоротці повернутися до ЗСА.

Микола Шавалюк народився 5-го вересня 1947 року в місті Дуїсбург в Західній Німеччині, звідки прибув з батьками до ЗСА в 1949 році. По закінченні середньої школи міста Гакетставну виїхав Микола до Нюарку, а потім до Джерзі Сити, де він працював як автомеханік. Покликаний до армії, він відбув основний вишкіл у Форт Дікс, а потім навчався в артилерійській школі у Форт Сіл, Оклагома, та в школі парашутистів у Форт Беннінґ, Джорджія. Згинув Микола Шавалюк у бою від ракетного вогню.

Батьки Миколи одержали вже другу вістку про смерть сина, цим разом з Вашингтону з інформаціями, що тіло покійного вояка-героя буде перевезене до ЗСА в найближчих 10-12 днях і тоді похоронять бл.п. Миколу Шавалюка, вояка спеціяліста 4 кл., з усіми військовими почестями та зі Службою Божою в українській католицькій церкві св. о. Миколая в Грейт Медовс, Н.Дж.

Бл.п. Микола Шавалюк полишив у смутку батьків Юрія і Іванну Шавалюків та брата Петра, учня середньої школи в Гакеставні.

БОГДАН МІЗАК

син п-ства Михайла і Катерини, народився в 1946 р. у Німеччині. В Філядельфії ходив до української парафіяльної школи ім. св. о. Миколая і до Сентрал Гайскул. Дальші студії продовжував у Темпел університеті у Філядельфії, звідки був покликаний до активної військової служби. По рекрутськім вишколі був вибраний до старшинської школи, яку закінчив з дуже добрим успіхом та одержав ранґу лейтенанта дня 22 січня 1968 р. у Форт Бенінґ, Джорджія. Звідси був висланий на дальший вишкіл до Форт Накс, Кентаки. Після закінчення військової спеціялізації є приділений на службу в Західній Німеччині. Як студент у Філядельфії, Богдан був надзвичайно активним юнаком. Бувший пластун, член Українського Музичного Інституту, виступав як скрипковий соліст на різних імпрезах. Ґрадуант Українського Католицького Інституту Українознавства та змагун відбиванкової дружини УСТ „Тризуб". Найбільше Богдан відомий широкому загалові як працівник Союзівки під час літніх вакацій, де на протязі останніх п'ять років сповняв різні функції.

Секретар 479 Відділу
Н. Н.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ЯРОСЛАВ ШЕГДА
член 277 Відділу УНСоюзу в Гартфорді, Конн. Повернувся по дворічній службі з В'єтнаму. Народжений 30 вересня 1946 року, син Степана і Анни.

ІВАН Т. КУЛЬМАТИЦЬКИЙ
нар. 24 липня 1947 р., перебуває на військовій службі в В'єтнамі. Член 167 Відділу УНС в Толідо, Огайо.

АНДРІЙ НАКОНЕЧНИЙ
член 277 Відділу УНС в Гартфорді, Конн., народжений 18 вересня 1946 року.

МИХАЙЛО ХОМИК
син панства Надії і Василя Хомиків з Вілмінґтону, Дел., нар. 15 травня 1945 року в Ляйпціґу, Німеччина. Ціла родина Хомиків прибула до Америки в грудні 1950 року до Пенсильвенії, а до Вілмінґтону, Дел., переїхала в жовтні 1953 року. Михайло Хомик закінчив „гайскул" в 1964 р., опісля студіював один рік в Теннессі Коледжу. Після того зголосився добровільно до війська і був покликаний до військової маринарки 28 вересня 1966 року. Військовий вишкіл перейшов в Перріс Айленд, Півд. Каролайна, та в Леджін, Півн. Каролайна, опісля ще в Каліфорнії. Після вишколу дістав ранґу лянс-корпорал. 25 березня 1967 року післали його до Окінави, де служив до 11 квітня 1968 р. Від того часу перебуває на кораблі на Далекому Сході. Михайло Хомик, його родичі і брат є членами парохії св. о. Миколая у Вілмінґтоні, Дел. Вони всі є теж членами 173 Відділу УНСоюзу.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній трирічній організаційній кампанії Українського Народного Союзу з метою збільшити кількість його членства до 100,000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття УНС, окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої укра- для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї ва- їнської громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

ТЕТЯНА ЕЛЛІОТ
дочка Роберта і Інни В. Елліот, членка 345-го Відділу в Міннеаполісі, Мінн.

ЮЛЯ А. КРУЧКОВСЬКА
дочка Стефана і Марії, Відд. 93, Потакет, Р. Ай.

АННА ЮРЧАК
дочка Теодора і Павлини Юрчак, членки 234 Відділу УНС в Елизабеті, Н. Дж.

ГЕЛЬДА ВОЛЯНСЬКА
дочка Дмитра і Марії, Відд. 93, Потакет, Р. Ай.

ХРИСТИНА ІВАНИШИН
дочка Олега і Мері Іванишин, Відд. 86 в Ню Йорку.

ВОЛОДИМИР ФЕДОРІВ
син Василя і Галини, роджений 14 травня 1958 р. в Елизабет, Н.Дж., учень 4-ої кляси Укр. Кат. Школи Св. Володимира в Елизабет. На потіху батьків, молодий Володько має найкраще відзначення між хлопцями в своїй клясі. Рівнож є вівтарним дружинником в церкві Св. Володимира. Має ще 3 сестри, що разом з батьками всі є членами 234-го Відділу УНСоюзу.

ІРЕНА ІВАНИШИН
дочка Олега і Мері Іванишин, Відд. 86 в Ню Йорку.

ВКОРОТЦІ — ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО „ТРИБУНИ УНС"

У цьому виданні „Трибуни УНС" можна було використати тільки частину наявних матеріялів. Тому в найближчих днях, уже в наступному тижні, появиться чергове число цієї „Трибуни".

ПОНАД 100,000 ЛЮДЕЙ РІЧНО ВМИРАЄ ВНАСЛІДОК ВИПАДКІВ

на шляхах, при праці, вдома й при розривках — інформує Департамент Здоров'я ЗДА, а мільйони бувають легше чи важче пошкодженими. Ніхто не є забезпечений від випадку, тому кожний потребує АКЦИДЕНТОВОГО ЗАПЕЗПЕЧЕННЯ. Зверніться за ним ще сьогодні до УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Загальні збори Відділу УНС ч. 460 у Лондоні, Онтаріо

Сидять зліва до права: пані Тягур, В. Дідюк, М. Дутчак, Б. Зорич, М. Макаран, П. Сахаревич, стоять зліва: М. Білан, М. Гарасим, С. Сорока, С. Мединський, В. Дутчак.

Відділ УНС в Лондоні, успішно розв'язавши багато організаційних проблем, із завершенням великого діла цілої громади — побудови Українського Центру, вирішив у цьому році урочисто відбути загальні річні збори у гарному новозбудованому Укр. Центрі. Кожне добре діло, мало й буде мати різні труднощі, яких не бракувало також і для лондонців. Однак, поборовши всі труднощі, Український Центр у Лондоні став окрасою не тільки міста ,але славою і гордістю українського імени. І вже кожний тут нині бачить, що це завдяки спільним зусиллям і допомозі УНС, що своєю низьковідсотковою позикою уможливив громаді докінчення справи. Український Центр оправдує себе вповні і під господарським оглядом, має великі можливості на будуче. У такій атмосфері задоволення управа УНС запросила, щоб у зборах взяли участь представники Канадійської Канцелярії, — члени головного уряду. Був чудовий соняшно-квітневий день, субота 13-го квітня, коли ми разом з директором канадійськканцелярії і заступником головного предсідника Б. Зоричем, вибралися до Лондону.

Проїхати понад 100 миль забирає трохи часу, який ми використовуємо на наше автове „засідання", на якому без предсідника і секретаря обговорюємо всі проблеми УНС в Канаді. Скільки їх, тих різних справ, скільки журби і клопотів, скільки думок і плянів, а все це для того, щоб якнайкраще розбудувати цю вже поважну економічно - господарську і суспільно-громадську установу в Канаді. УНСоюз нині це вже направду „потуга" в Америці і в Канаді, і чимраз більше вимагає вона уваги, журби і праці.

На нашому шляху до Лондону лежить також Вудсток, де добре загосподарились наші оо. Студити. Вони, як одинокий український монаший (національний) чин, не тільки що загосподарились на гарній і великій фармі, але також збудували чудову церкву, разом з монастирем, для більшої кількости ченців та для приюту для старших наших священиків. На гарно впорядкованій „обителі" зустрічаємо братів при праці, є кілька авт з відвідувачами. На жаль, не застаємо о. ігумена, який виїхав до Оттави, в його заступстві зустрічає нас дуже симпатичний о. диякон — господар „обителі". Він знає тут кожну дрібничку, він не тільки господар-пасічник, маляр і духовник, й милий та добрий монах. Засолодивши собі уста солодким медком з пасіки оо. Студитів, оглянувши церкву, монастир і цілу оселю та обговоривши багато справ, включно з проханням про позику від УНС на закінчення церкви й монастиря, ми щиро попрощалися з о. дияконом, обіцяючи при найближчій нагоді ще раз зустрітися.

О год. 6-ій ми були у Лондоні, в Українському Центрі, де поважне число членів відділу зібралися на загальні збори. Голова відділу М. Дутчак, відкриваючи збори, вітав присутніх, як також заст. гол. предсідника дир. Б. Зорича і мене, запросивши нас до почесної президії. Зборами провадила вибрана президія в складі: голова — М. Дутчак і М. Артимів — секретар. По ділових звітах управи, дискусії і уділенню абсолюторії уступаючій управі, вибрано нову в такому складі:

М. Дутчак — голова, В. Тацюк — заст. голови, П. Сахаревич — фін. секретар, В. Дутчак — заст. секретаря, п-на Марія Макаран — касир. Контрольна Комісія: С. Мединський — голова, М. Білан і М. Гарасим — члени. Комітет відвідування хворих: п-ні М. Тягур та п. С. Сорока.

У знаменитому виступі заступника гол. предсідника і дир. кан. канцелярії Б. Зорич вказав на цілі й завдання, ріст і заслуги УНС для одиниці і спільноти, на 75-річний ювілей „Свободи" і УНС, його ріст і найближчі завдання в Канаді. Високошкільна Стипендійна Фундація та багато інших плянів праці для нашої громади зобов'язують нас, союзовців, до посиленої організаційної кампанії за придбання нових членів для росту УНС. У своєму слові прийшлося і мені заторкнути справи вже більш конкретного і практичного організаційного діяння, щоб дійсно намічені канадійськими союзовцями завдання УНС були здійснені. Цьогорічні загальні збори мали ще й другу святкову частину програми, на якій наймеші члени УНС — юнаки П. Яцків, М. Камінська і І. Яцків вручили подарунок найстаршому членові УНС Ст. Кобильнику. Прийнявши подарунки, він від щирого серця дякував управі відділу за відзначення і пам'ять та заявив про свою гордість, що він має честь вже так довго належати до однієї з найстарших і найбільших наших організацій. По щирих ґратуляціях, гостинні пані, членки УНСоюзу М. Яцків, І. Гарасим, О. Сахаревич, М. Тягур і С. Дутчак — запросили присутніх до гарно приготованого столу, де за кавою і солодким проведено час у товариському обговорюванні різних союзових і загальногромадських справ. Але прийшла пора нам торонтонцям, вибиратися в дорогу. Щирим потисненням рук прощаємось і виїжджаємо з Лондону, з повним моральним вдоволенням і сильним переконанням, що відділ буде, знайшовши своє приміщення у так гарному Українському Центрі, розвиватися якнайкраще. В найближчому часі запляновані мої там знову відвідини, але це вже будуть організаційні відвідини багатьох наших родин, щоб разом з нашим секретарем, головою чи іншими членами управи переконати їх про доцільність і користь належати до УНСоюзу. Віримо, що ще багато нових членів запишеться до одного з кращих відділів у Лондоні. Щасти, Боже!

В. Д.

ДОБІР ВІДПОВІДНОГО РОДУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ВІДПОВІДНО ВИСОКУ СУМУ Є НЕ МЕНШЕ ВАЖНИЙ, ЯК САМЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ТОМУ КОРИСТАЙТЕ З ДОСВІДЧЕНОЇ ПОРАДИ ОРГАНІЗАТОРІВ ТА СЕКРЕТАРІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Окружні Комітет УНС Пенсильвенійського стейту приготовляються до „Дня Свобори" в неділю, 23-го червня

За інформаціями голови ініціятивного комітету Степана Гавриша, управи Окружних Комітетів Пенсилвенійського стейту, а саме Філядельфійської, Аллентавнської, Скрентонської, Вілкес-Берійської і Шамокінської округ інтенсивно приготовляються до величавих святкувань ювілею 75-ття „Свободи", найстаршого українського щоденника в вільному світі. Це імпозантне свято ,відбудеться в неділю, 23-го серпня в чудово мальовничій околиці Лігайтону, Па., на оселі ім. Олега Ольжича.

За християнським звичаєм. свято розпічнеться Богослужбами в обидвох обрядах, а відтак буде відслужена поминальна панахида за душу основоположника та першого редактора „Свободи" о. Григорія Грушки. Панахиду відслужать спільно о. монс. Стефан Тиханський — парох Укр. Кат. Церкви св. Івана Хрестителя в Нортгемтоні, і о. Нестор Коваль — парох УПЦ св. Михаїла в Скрентоні.

Мистецька частина буде попереджена промовами, які виголосить головний предсідник УНС Иосип Лисогір і головний редактор „Свободи" Антін Драган.

Мистецьку частину програми збагатять своїм виступом славний мужеський хор „Лігайвелі" під диригентурою проф. Володимира Двораківського і в супроводі д-ра Стефана Влащака. Атракцією свята будуть молоді танцюристи, а саме група УПЦ св. Михаїла в Скрентоні, під мистецьким керівництвом о. Нестора Коваля, і група 91 відділу Союзу Українок в Бетлегемі, під мистецьким керівництвом Михайла Лаврика.

Рівнож буде дуже добра нагода для щасливців здобути цінні нагороди як телевізійний апарат, українську енциклопедію та модерне столове радіо, а до того, по закінченню свята, забава з танцями до пізної ночі.

Кромі згаданих промовців Иосипа Лисогора і Антона Драгана, також інші члени Екзекутиви заповіли свою участь у святі: Марія Душник — заступниця головного предсідника, Володимир Сохан — заступник головного предсідника, д-р Володимир Галан — голова Контрольної Комісії, Іван Одежинський — головний радний, Зенон Снилик — редактор тижневика „Юкреініен Віклі."

До участи запрошені і всі Нюйоркська, Надгудсонська, Нюйоркська, Надгусонська, Нюаркська, Перт - Амбойська і Балтиморська.

Багато місцевостей вибираються їхати на це свято автобусами і вже зголосились Філядельфія, Честер, Кліфтон - Гайтс, Фініксвіл і Бриджпорт - Норіставн.

Крім згаданих місцевостей, сподіємось багато гостей з округи Аллентавнської, а головно з Шамокінської, що була колискою Батька Союзу, тож всі прибудуть віддати поклін „Матері-Свободі".

Слід згадати, що гості з дальших місцевостей можуть прибути вже в суботу і заночувати в приміщеннях оселі, або в сусіднім мотелі „Наталія", де є багато вигідних кімнат. Адміністрація оселі влаштовує якраз в суботу величаву забаву, на яку запрошує всіх гостей „Дня Свободи".

ВШАНУВАЛИ ПЕТРА КУЧМУ

(Продовження зі стор. 3-ої)

до Ню Йорку і вписався до Т-ва „Дністер", 361 Відділу УНС в Ню Йорку. Т-во „Дністер" його зацікавило і він почав з ним співпрацювати і так у 1928 році його обрано до Контрольної Комісії разом зі сл. п. д-ром С. Демедчуком та Ставчанським. Між молодими членами виринула думка заргaнізувати Клюб Молоді — між лідерами був і п. Петро Кучма. Клюб мав тоді 125 членів і здавалося, що це буде будучність Т-ва „Дністер — але це не тривало довго. Клюб розпався і при „Дністрі" залишилися лише п. М. Пізнак, п. М. Олексів та Ювілят. Старші члени Т-ва „Дністер" побачили в нашому Ювіляті організаційні здібності і в 1929 році вибрали його на касира Т-ва „Дністер". У 1938 р. на загальних Зборах його обрано фінансовим секретарем, предсідником був невтомний сл.п. Ілля Гузар а касиром п. Іван Галичин. „Дністер" нараховував тоді 498 членів. Наш Ювілят, зіставши секретарем, постановив собі за всяку ціну збільшити число членів і це йому вповні удалося, членство зростало майже по 100 нових членів річно. На Конвенції УНСоюзу у Пітсбургу 1946 обрано Петра Кучму на головного радного. В роках 1948 — 1955 „Дністер" подвоїв своє членство і дійшов до 1,800 членів ,а це тому, що почали приїжджати нові еміґранти з Европи. Це велика заслуга Ювілята, який своїм тактом та щирістю умів собі з'єднати симпатії новоприбулих. На 23-ій Конвенції у Вашинґтоні нашого Ювілята обрано на головного контролера УНСоюзу. Крім праці у „Дністрі" він виконував різні функції в Окружному Комітеті Союзових відділів на нюйоркську округу і по сьогодні є касиром.

По відкриттю свята та коротків слові, предсідник Т-ва „Дністер" В. Вишиваний попросив знаного союзового та громадського діяча адв. Михайла Пізнака до дальшого ведення свята. По обіді п. Михайло Пізнак відчитав письмові привіти від гол. предсідника УНСоюзу п. Иосипа Лисогора, секретаря УНСоюзу д-ра Ярослава Падоха та п. Г. Дроздовського. Рівнож передав телефонічні привіти з Маямі, Флорида, від Івана Галичина та Степана Ковальчука. Відтак просив представників організацій та товариств до усних привітів: Від УНСоюзу привіти зложила п-і Марія Душник — заст. гол. предсідника, та п-і Марія Демедчук — головна радна УНСоюзу. Від Окружного Комітету Союзових відділів на Ню Йорк вітав голова адв. Іван Флис. Об'єднаний Комітет, філія УККА заступала знана громадська діячка п-і Катерина Пелешок. Вона поділилася із присутніми споминами з часів головства в Об'єднанім Комітеті нашого Ювілята п. Петра Кучми. ОДВУ репрезентував п. Роман Крупка, Українську Прав. Церкву Всіх Святих п. М. Сосницький. Відділ Українського Робітничого Союзу ім. Т. Шевченка п. Микола Кізима, проф. Осип Стеткевич від Прихильників УНРади. Перший Відділ Союзу Українок — п-і Марія Баран. Від 204 Відділу УНСоюзу вітали Ювілята п. Марко та д-р Ол. Соколишин. Він теж вручив Ювілятові альманах з нагоди 50-ліття зорганізовання праці українського Ню Йорку, який саме вийшов друком за головства п. Петра Кучми, а фотознімка Ювілята нарівні зі знімкою тодішнього президента Д. Айзенгавера прикрашують перші сторінки Альманаха. Від 194 відділу УНСоюзу, „Свобода" вітали Ювілята проф. М. Солдан та п. Монацький. Від Уряду Т-ва „Дністер" вітали його В. Хоміцький, проф. М. Лисогір, Іван Пригода, п-і Марія Сосницька, Євген Білецький, Михайло Олексів, Іван Свистун та адв. Микола Гаврилко.

По вичерпанні привітів тостмайстер п. М. Пізняк попросив до слова п. Василя Вишиваного, який вручив Ювілятові золотий годинник, як пам'ятку його 30-літньої праці, а Євген Білецький вручив китицю червоних рож п-і Анні Кучмі, дружині Ювілята. Останнім забрав слово Ювілят; він сердечно подякував аранжерам цього родинного свята за їхній труд та посвяту часу, представникам організацій, членам Т-ва „Дністер" та всім присутнім. На цьому цей приємний та милий вечір закінчено.

В. В.

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі стор. 5-ої)

чати додержувати кроку цілому населенню ЗСА і Канади. Минулого року ми придбали 4,400 членів, приблизно 600 менше, як минулого року. Хоч загальне число членів збільшилося на понад 1,200 членів, то число активних платників вкладок тільки незначно піднеслося, тому зріст суми зібраних у 1967 році вкладок був також незначний. Хоч сума нових забезпечень зросла на $6,300.000, то все ж зріст цей був на 5 відсотків менший, як ранішого року. Також перші місяці цього року не виявляють покращання цієї ситуації. Тому мусимо присвятити цій справі максимальну увагу. Адміністраційні видатки в 1967 році були менші, як в попередньому році, але тільки тому, що в тому році були високі конвенційні видатки. Звичайні видатки зростають, бо зросли платні, пенсійні і групові забезпечення, аванси для „Свободи", поштові оплати, пожертви і ін. На всякий випадок слід уважати минулий рік під фінансовим оглядом успішним. В цім році виплатимо збільшену дивіденду, хоч на старій основі її обчислення, хоч обговорюємо з актуаріями проєкт зміни основи обчислювання дивіденди, щоб її індивідуалізувати, в залежности від грамот. З уваги на дуже корисні умови на бондовому ринку, стараємося робити якнайбільше інвестицій в цих цінних паперах, що дальше підвищить наш прибуток з інвестицій. Прибуток з бондів пересічно виносить біля 7%. Прибуток з морґеджів є нижчий, хоч поодинокі стейти підносять відсоткову стопу від позичок на понад 6%. Видавництво „Свобода" та „Союзівка" не виявляють помітних змін. Дальше йдуть заходи в справі придбання нового приміщення УНСоюзу та розбудови Союзівки, чим займеться Головний Уряд на своєму недалекому засіданні. Справа дому здержалася із-за труднощів, які має міський уряд в Джерзі Сіті з придбанням фондів на свій проєкт розбудови міста, з яким пов'язані наші пляни. Але маємо теж інші можливости, які досліджуємо. Поволі розвивається продаж високошкільних стипендійних плянів канадської Фундації, якої ми стали виключним продавцем. Можна сподіватися, що здійснимо наш річний плян. У зв'язку з 75-річчям УНСоюзу плянується у Шамокіні, де народився УНСоюз, підготовити всенародню імпрезу та поставити пам'ятник нашим піонерам. Крім того відбудуться інші ювілейні імпрези та готовляться відповідні видання. Свій звіт головний предсідник закінчив оглядом видатної участи УНСоюзу та його урядовців та працівників в загально-національній роботі, зокрема в СКВУ, обороні переслідуваних інтелектуалів в Україні, встановлення українських студій в Гарвардському університеті і чимало інших.

КУЛЬТУРНІ І ВИДАВНИЧІ СПРАВИ

Головний редактор „Свободи" Антін Драган склав справоздання про культурно-видавничі справи, а зокрема про договорення з видавництвом Торонтського університету відносно публікації редакційно завершеного другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства під головною редакцією проф. д-ра Володимира Кубійовича. З нагоди 75річчя „Свободи" і УНСоюзу впродовж цього і наступного років появиться ряд ювілейних видань, в цьому книжка про „Свободу" в минулому і сучасному, ювілейний збірник про вклад УНСоюзу в поодинокі ділянки розвитку та змагань українського народу, книжка Уласа Самчука „Союз незнаних", ювілейний альбом УНСоюзу і ін. З нагоди 75-річчя УНСоюзу заплановано також ряд мистецьких імпрез, між ними прем'єри нової опери проф. Антона Рудницького до лібретта Леоніда Полтави „Анна Ярославна".

На цьому закінчилося звітування, над яким відбулася дискусія.

3. ЗУСТРІЧ З ГОЛОВНОЮ КОНТРОЛЬНОЮ КОМІСІЄЮ

Користаючи з цього, що Головна Контрольна Комісія в час нарад Екзекутиви відбувала свою річну контролю в приміщенні головної канцелярії, відбулася спільна нарада членів Екзекутиви з членами Комісії, а саме: з д-ром Володимиром Галаном, Петром Пуцилом, Іваном Геврихом, Іваном Іванчуком і Іваном Ващуком. Голова Комісії д-р В. Галан поінформував членів Екзекутиви про перебіг перевірки, а його завваги доповнювали інші члени Комісії. Перевірка продовжується, а після її закінчення Комісія проголосить відповідну заяву та заклик до союзового загалу. Після закінчення обміну думок поміж членами Комісії та Екзекутиви, д-р В. Галан, на запрошення гол. предсідника И. Лисогора, поінформував про свою поїздку до Арґентини та Бразилії на конференцію американських щадниць, при чому від досліджував можливости поширення на ці краї забезпеченевої діяльности УНСоюзу. На його погляд там існують можливости для цієї праці й того тамтешні обі наші громади собі бажають. В Буенос Айрес постав громадський комітет для дальшого досліду над цією справою. Після доповіді д-ра Ґалана відбулася оживлена дискусія, після якої гол. предсідник подякував йому за його доповідь.

4. РІЗНІ СПРАВИ

Під кінець обговорено деякі поточні справи й між іншим встановлено, що перед річними нарадами Головного Уряду, в неділю 12-го травня 1968 р., відбудеться засідання Стипендійної Комісії УНСоюзу на Союзівці, початок о год. 2-ій по полудні, а вечером того ж дня відбудуться наради спеціяльних комісій УНСоюзу. Річні наради розпічнуться, як схвалено раніше, в понеділок, 13го травня ц.р. Початок о год. 10-ій ранку.

5. ЗАКРИТТЯ НАРАД

Після вичерпання порядку нарад, гол. предсідник И. Лисогір закрив наради, що сталося о год. 5-ій по полудні.

ЯРОСЛАВ ПАДОХ,
Головний секретар

ВП. СЕКРЕТАРЮ!

ЩОБ У 75-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ УНСОЮЗУ В 1969 РОЦІ ОСЯГНУТИ НАШУ ВЕЛИКУ МЕТУ: 100,000 ЧЛЕНІВ, МУСИМО ПРИДБАТИ В ЦІМ РОЦІ БОДАЙ 7,000 ЧЛЕНІВ. ЦЕ ОСЯГНЕМО ТІЛЬКИ ТОДІ, КОЛИ *ВСІ* НАШІ ВІДДІЛИ *ЩО МІСЯЦЯ* ПРИШЛЮТЬ НАМ БОДАЙ *ОДНУ* ЧЛЕНСЬКУ АПЛІКАЦІЮ. ВИКОНАЙТЕ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК. ПРИШЛІТЬ У ЦІМ І В КОЖНІМ НАСТУПНІМ МІСЯЦІ БОДАЙ ОДНУ АПЛІКАЦІЮ.

Василь Тимчук — п'ятдесят років вірним союзовцем

Коли рознеслася вістка, що 6 березня ц. р. нагло помер Василь Тимчук, то якось не вірилося, бо оце заледве 4 лютого вдячна громада справляла йому ювілей з нагоди 75-річчя життя, а головно за те, що ввесь маєток вартістю вище 60.000 дол., він тестаментарно записав на Свято-Андріївську Церкву в Лос Анджелес та українські установи і організації. НТШ, УВАН, УККА, ЗУАДК, Представництво УНР і Катедру Українознавства. Багато промовців говорили про життя ювілята та добрі його діла, хор Свято-Андріївської церкви співав Многоліття й інші пісні і ювілят, зворушений до сліз, дякував всім і виглядав зовсім добре, а тут раптом вістка про смерть...

Покійний Василь Тимчук, родом з с. Самушина на Буковині, ще замолоду емігрував до Канади, де ділив долю з багатьма своїми земляками-піонерами у канадійських пралісах. Але не оставсь на фармах, мандрував з місця на місце і не давався біді, все випливав на верх і ще другим помагав у біді. Наприкінці вирішив шукати щастя в ЗСА.

Переселившися до Шикаґа, він зразу включився в громадське життя, а зокрема у відбудову Української Православної Церкви, яка саме тоді клала підвалини під своє існування.

Переїхавши опісля до Лос Анджелесу, він і тут постарався про площу і сам допомагав будувати церкву, з авдиторією св. Володимира; його дружина також невпинно працювала, готовлячи парафіяльні обіди, щоб придбати гріш на церкву.

Пізніше перейшов до Свято-Андріївської церкви, де пожертвував 5.000 долярів на будову церкви.

Покійний тяжко працював, жив ощадно і доробився мастку. За свого життя він багато жертвував на різні добродійні цілі, між ін., до міської бібліотеки подарував англомовну українську енциклопедію, і взагалі багато добра зробив.

Панахиду по Покійнім відправили о. Архимандрит О. Довгаль та прот. А. Мірощенко. В доповіді о. Довгаль накреслив життьовий шлях Покійного і його заслуги. Над могилою прощали Покійного автор цих рядків від Українського Культурного Осередку, від буковинців та як голова Відділу ОбВУА — від вояків, від Катедри Українознавства прощав п. О. Гац, від Представництва УНР проф. Н. Подруцький і від Свято-Андріївської Церкви голова Парафіяльної Ради д-р С. Вестон. Як на панахиді, так і на цвинтарі співав хор Свято-Андріївської церкви. Поминальний обід влаштувало Сестрицтво св. Ольги при церкві ап. Андрія, де М. Новак подякував всім і пояснив, як Покійний зробив завіщання і як розділив увесь свій маєток на українські цілі.

Покійний був вірним союзовцем півсторіччя, свою „полісу" сплачував точно до смерти. Побільше б таких союзовців, то УНС скоро дійшов би до 50 мільйонів долярів.

Д-р А. Вусик

Українська делеґатка Браґа...

(Закінчення зі стор 1-ої)

проф. Богдан Білинський, перший заступник президента Українсько-Бразилійського Об'єднання, який прислав до редакції „Свободи" листа з рядом інформацій про гостю та УБО і фото з Сан Павльо, що його поміщуємо поруч. Крім цього сама гостя з Бразилії, яка відбувала поїздку по ЗСА під опікою Державного Департаменту, попросила цей Департамент, щоб сконтактувати її з українцями в ЗСА, мотивуючи своє зацікавлення тим, що вона президентка УОБ і має серед мешканців своєї виборчої округи в Сан Павльо чимало українців.

Ролю господарів на прийнятті виконували головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір з дружиною Марією, заст. гол. предсідника Володимир Сохан і Володимир Калиновський, недавно прибулий з Бразилії працівник „Свободи". Почесними гостями на цій зустрічі були: Архиєпископ УПЦ Владика Мстислав і д-р Володимир Душник, які разом з Й. Лисогором після прийняття взяли участь в нарадах про тегеранську Конференцію Людських Прав, дентист д-р Семен Ретька з дружиною Славомирою, які недавно приїхали з Бразилії до ЗСА, о. Земляченко, який супроводив Владику Мстислава, Галина Пирожак - Сміндак співредакторка „Українського Тижневика", і Берта Бірітос, провідничка і перекладачка з Державного Департаменту. Депутатка Куня Браґа ставила багато запитань про життя і діяльність українців в Америці. Вона цікавилась культурним, громадським і політичним життям українців у ЗСА і в цілому світі, Світовим Конґресом Вільних Українців та участю українських представників на Міжнародній Конференції Людських Прав у Тегерані. Гостю з Бразилії обдарували представники УНСоюзу рядом публікацій для кращого запізнання її з українцями в ЗСА та у світі.

Вкінці прийняття Дульсе Саллес Куня Браґа дала інтерв'ю для українських радіо передач „Голосу Америки", що його перевів з гостею Володимир Сохан. В цьому інтерв'ю депутатка з Бразилії висловлювалась дуже прихильно і похвально про організованість та динамізм українців по країнах їхнього поселення і говорила з подивом про українців у ЗСА, які є такі сильні економічно і політично, завдяки свободі, яка панує у ЗСА. Ця зустріч щирих приятелів, які ще раз ствердили приязнь і спільність інтересів у боротьбі з комунізмом бразилійського й українського народів, закінчилася запевненням, що обі сторони будуть вдержувати потрібні зв'язки для добра спільної їм справи.

Конґрес ЗСА в обороні...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

коти, виголосив дня 28 травня 1968 р. в Сенаті коротку промову про положення в Україні і втягнув до Конґресового Рекарду під заг. „Журба про людей в Україні" згадані дві знамениті статті Сида Гольдберга. У першій статті: „Перепачкані листи документують боротьбу за волю українців" автор знаменито представив справу Чорновола і його протесту-листів та наруту КГБістів над правосуддям і над оскарженими, що навіть згідно з конституцією УССР і їх законами не поповнили ніякого злочину — мусіла зробити на американських законодавців велике враження. Друга стаття: „П'ятдесят років звірств і знущань огнищем ферменту в Україні", є підсумованням 50-літнього терору і знущань комуністичного режиму над українським народом та є страшним обвинуваченням безстороннього американця проти окупаційно-комуністичної влади в Україні.

Знову ж дня 3-го червня 1968 р. знаний приятель українців Милтон Р. Янґ, сенатор ЗСА з Норт Дакоти, виступив з короткою, але дуже змістовою промовою на форумі Сенату в бороні переслідуваних українських інтелектуалів в Україні, висловлюючись при цьому у суперлятивах про УККА, а спеціяльно про голову стейтової філії УККА д-ра Антона Жуковськогоз Норт Дакоти. Як приклад комуністичного терору подав сенатор Янґ засудження на 25 років 15-літнього Юрка Шухевича тільки за те, що він є сином свого батька, генерала УПА Тараса Чупринки-Шухевича. Після промови, сенатор Янґ зажадав, щоб під заголовком „Переслідування інтелектуалів в Україні" втягнути до Конґресового Рекорду лист голови Філії УККА д-ра Жуковського; редакційну статтю з The New York Times-у „Фермент в Україні"; статтю з брошурки УККА п. заг. „Нищення людських прав в Україні", а накінець втягнув до Конґресового Рекорду резолюції, які прийнято у багатьох містах ЗСА на протестаційних вічах.

Подібну акцію провели в Палаті Репрезентантів конґресмени Марк Андрус і Тома Клеппе з Норт Дакоти. Д-р Жуковський вислав також копії тих листів до сенатора М. Менсфілда, лідера демократів у Сенаті, і до сенатора Карла Мундта з Полудневої Дакоти, з проханням представити цю справу на засіданні Сенатської Комісії Закордонних Справ.

Григорій Дацків — заслужений союзовець

Після 40-літньої праці для добра УНСоюзу — п. Григорій Дацків — довголітній секретар найстаршого Відділу УНСоюзу в Шикаґо, 106-Братства св. Николая, зголосив під час Загальних Зборів цього Відділу в січні, ц. р. своє уступлення, зазначуючи, що і йому після трьох десяток років праці для УНСоюзу належиться відпочинок. Слід підкреслити, що Григорій Дацків належить до тих піонерів, живих свідків росту і розбудови УНСоюзу, які є найстаршими членами Братства св. Николая в Шикаґо, що кілька літ тому відзначувало 60-ліття свойого існування.

Декілька літ після І-ої світової війни сповняв він з рамени Централі УНСоюзу на терені Шикаґо й околиць почесну функцію комісаря УНС, з правами контролі над діяльністю поодиноких Відділів УНС, полагоджуючи всякі справи, спори і т. п. з доручення Головної Канцелярії.

Після Зборів 106-го Відділу 21-го січня ц. р. відбулося в пошану Ювілята скромне прийняття в Домі Відділів УНСоюзу при 843 Н. Вестерн Евню, а під час Заг. Зборів Окружного Комітету УНС 1-го березня в тому ж Домі предсідник Б-ва св. Николая, п. Андрій Іванюк, вручив п-ві Г. Дацковому почесну грамоту, передану йому Головною Канцелярією УНС з подякою за довголітню працю для добра Союзової Громади та підкресленням його заслуг, що приявні прийняли оплесками і повстанням з місць.

Ювілят прийняв цей вияв пошани зі зворушенням і виголосив коротке слово, згадуючи давні часи праці над розбудовою союзової ідеї на терені Шикаґо. Це була його праця і союзової братії, з-поміж яких вже багато відійшло у засвіти. Він рівночасно заохочував до дальшої послідовної і витривалої праці для добра Батька-Союзу і Української Спільноти тут і на рідних землях.

в. п.

УКРАЇНСЬКІ ДЕМОКРАТИ НЮ ДЖЕРЗІ ПЛЯНУЮТЬ ПІКНІК

Джерзі Сіті. — Український Демократичний Клюб стейту Ню Джерзі плянує цілоденний пікнік в Українському Селі при Сідар Ґров Ровд біля Бавнд Бруку в неділю, 18-го серпня. Очікують участи яких дві з половиною тисячі українців демократів та членів їх родин і друзів з цілого стейту. В політичній програмі візьмуть участь стейтові, повітові та міські лідери Демократичної партії і передбачена також першорядна мистецько-розвагова програма. За ближчими інформаціями можна звертатись до: Mr. William J. Zarsky, 90 Fleet St., Jersey City, N.J. 07306.

Загальні збори 402 Відділу в Етобіко, Канада

30-го березня у вечірніх годинах в залі Укр. Дому ім. Т. Шевченка в Етобіко, Онт. відбулися чергові збори одного із кращих наших відділів Метрополітального Торонта. Як відомо у передминулому році відділ здобув понад 100 членів, в 1967 — 62. Етобіко — західня частина великого Торонта, чимраз більше заселюється нашими людьми. Чимраз більше розгортає свою працю Дім ім. Т. Шевченка, де знайшли приміщення цілий ряд організацій й установ. Дім цей одержав фінансову позику від УНСоюзу на досить малий, як на сьогоднішні обставини — відсоток. Багато громадян вже добре зрозуміли, чому треба бути членом УНС. На жаль, є ще багато таких, що вступаючи до УНС думають, що вони роблять комусь ласку, і тому часто вимагають неможливих навіть під правним оглядом річей.

На збори прийшли члени і певне число прихильників, що в скорому часі будуть членами, і цікавляться справами УНС. Збори відкрив секретар відділу п. Я. Бурій, привітанням присутніх і головного радного та голову округи п. В. Дідюка, якого обрано для проведення загальних зборів. Секретарював п. Л. Курилець. По звітах і активній дискусії та уділенню абсолюторії, одноголосно обрано таку управу: п. Л. Курилець — голова, п. Яків Бурій фін. секретар, п. П. Працінь — касир. Контрольна Комісія: пп.: Москаль і Дембориcький. Головний радний і голова округи п. В. Дідюк вказав на ряд позитивних речей, які мають наші члени не тільки особисто, але також і наша ціла українська громада з приналежности до УНС. Порівнав, скільки нашою приналежністю до чужих компаній ми, дуже часто навіть не свідомо, допомагаємо чужим, часто нам ворожим людям.

Тільки в сильній фінансово-економічній розбудові нашого життя, в якому незамінну ролю відіграє таки УНС, ми змогли б розгорнути далеко краще наше загально-громадське, церковне й навіть політичне життя. Закликом до ще більшої активности у присднуванні нових членів та побажанням успіхів у праці новообраної управи, бесідник закінчив своє слово. На поставлені питання були вичерпні відповіді. Уділенням додаткової позики, якої потребує Укр. Дім ім. Шевченка на свою розбудову та сплачення попередніх зобов'язань, щераз можна буде підкреслити, велике і незаступне значення УНС в розбудові нашого загально-громадського життя.

Н. Н.

В АВСТРАЛІЇ ВИЙШЛА НОВА УКРАЇНСЬКА ПЛАТІВКА

Мельборн. — Український хор „Чайка" під дириґуванням мистецького керівника Степана Коріня, в супроводі піяністки Валентини Барановим, наспівав і випустив нову довгограйну платівку „Юкрейніен сонґс", видану „Майленд Спешелтіс Пр. Корпорейшон", з Мельбурні. Виступи зіспіваного мішаного хору в складі з понад 40 співаків, який виконує твори М. Лисенка, Давидовського й ін., чередуються з піснями легкого жанру, у виконанні чоловічого квартету „Акорд" і жіночого кварт. „Корали", котрі виступають також спільно, як октет. Солісти в хорі: Г. Корінь, Л. Максимишин, А. Грущецька, М. Болюх, П. Ліщинський. На обкладинці, з написом англійською мовою „Український хор Чайка і квартети", репродуковано фотознятки з обох квартетів і сцену з виступу „Чайки" на великій сцені, де всі хористи зодягнені в стилізовану українську ношу. В піснях легкого жанру виконані твори переважно сучасних композиторів з України. Друга сторона платівки закінчується „Маршем Батьківщини" Миколи Лисенка у виконанні хору — пісня про Рідний Край, із закликом „Нумо до праці святої", що є першим записом на платівці цього маловідомого патріотичного твору Миколи Лисенка (п.)

25-ліття подружжя Івана і Марії Дудів

25-го травня відбулось прийняття з нагоди 25-ліття щасливого подружнього життя Івана і Марії Дудів. Для вшанування щасливої пари влаштували їм прийняття їхні діти, родина, члени Клюбу і члени 6-го Відділу УНСоюзу.

Прийняття відбулось в гарно удекорованій залі і було так вдало приготоване, що було великою несподіванкою для Ювілятів. Коли вони входили до гостинної залі, на них очікувала родина, клюбовці і союзовці, які привітали їх оплесками, а діти щирими та солодкими поцілунками.

Секретар відділовий А. Вовк започаткував обід молитвою „Отче наш" як тостмайстер, і привітав Ювілятів і всіх приявних. Він говорив про життєву діяльність Ювілятів, яким відспівано „Многая літа".

Ювіляти приїхали з Німеччини до Америки в 1950 році з маленькими дітьми. Бог обдарував їх двома доньками і двома хлопцями, яких виховали в любові до українського народу і до християнських і релігійних традицій.

Ціла родина Ювілятів є членами Відділу ч. 6 УНСоюзу, а пан Дуда був його предсідником пару років. Ціла родина належить до української католицької церкви св. Михайла в Йонкерсі, Н.Й. Ювілят Іван Дуда є предсідником Українського Горожанського Клюбу в Гайстінґс, Н.Й., займається громадсько-політичними справами.

Ювіляти стараються дати своїм дітям освіту. Посилали і посилають дітей до коледжів. Донька Гелена за добру науку в гайскулі одержала стипендію і покінчила коледж при Стейтовім Університеті в Ню Полц. Студії продовжує, бо хоче одержати ступінь магістра. Тепер працює як учителька.

Донька Стефанія закінчила гайскул з дуже добрим свідоцтвом із стипендією. Тепер працює в International Selling Corópration в Ню Йорку.

Син Василь закінчує перший рік коледжу в New York Institute of Technology і бажає стати інженером-механіком.

Син Петро ходить до гайскул, учиться дуже добре, добрий з нього спортовець.

На закінчення слово забрали ювіляти. Марія зложила подяку для всіх приявних, ювілят Іван подякував всім присутнім гостям, місцевим і з дальших околиць.

Ювілятам бажаємо Божого Благословення, щоб Господь Всемогучий, Управитель неба і землі, дозволив їм дочекати Золотого Ювілею.

Щасть вам Боже, на многі літа!

А. Вовк,
секр. 6 Відд. УНС
учасник і тостмайстер

— o O o —

Helen finished four years at the State University College at New Paltz, where she is taking courses for he Master's degree. Presently, she is teaching English and History in the 7th and 8th grades at Lakeland Midale School near Peekskeel, N.Y.

Stefania also continued her education after graduation from Hastings High School. She attended Latin American Institute in New York City, and has been working for the International Selling Corporation in New York City, N.Y.

Bill is now copleting his first year at the New York Institute of Technology, where he is studying Mechanical Engineering.

Peter attends Hasting High School.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 16-го ЧЕРВНЯ 1968 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. Просимо членів вирівняти свої вкладки. — Секретар.

П'ЯТНИЦЯ, 21-го ЧЕРВНЯ 1968 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 5 Відд. о год. 7 веч. в домівці Б-ва при 37-09 31st Avenue. На зборах можна буде одержати дивіденди за 1967 р. Проситься усіх прибути. — Управа.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. о год. 6-ій веч. в домівці УНДому. Буде звіт з останніх Окружних Нарад. Проситься чл. прибути. — Управа.

СУБОТА, 22-го ЧЕРВНЯ 1968 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ — 14-ий Відд. о год. 7-ій веч. в Січовій домівці при 690 Sanford Ave. Можна вибрати на зборах свої дивіденди. Проситься чл. вирівняти єво залеглості. — В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр.

Розшуки

ПОДАЙТЕ СВОЇ АДРЕСИ ДЛЯ РОДИНИ:

Олександер Луцький, Маруся зам. Левицька, і Ляля замужна також, діти сл. п. о. Миколи Луцького і сл. п. Ольги зі Ступницьких Луцької, пароха зі Серафинець, пов. Городенка.
о. д-р Володимир Левицький
(мама: Людмила Ступницька
1927 N.E., 5th Street
Minneapolis, Minn. 55418

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила